

Luceafărul

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Săptăminal editat de Uniunea Scriitorilor
din Republica Socialistă România

EROULUI ÎNTEMEIETOR DE ȚARĂ NOUĂ OMAGIUL UNUI POPOR UNIT, LIBER ȘI DEMN

Adunarea solemnă omagială consacrată celei de-a 70-a aniversări
a zilei de naștere și sărbătoririi a peste 55 de ani de activitate
revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Dragi tovarăși,

Sînt profund emoționat de marea adunare solemnă, de toate manifestările organizate în vederea aniversării zilei mele de naștere și deosebi a peste 55 de ani de activitate revoluționară în mișcarea muncitorească, în rîndurile Uniunii Tineretului Comunist și ale glorioșului nostru partid comunist. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu — La mulți ani!”).

De aceea mi-e greu, mi-e tare greu să găsesc cele mai alese cuvinte pentru a exprima tot ce aș vrea să spun în aceste momente deosebite pentru mine. (Aplauze prelungite). În aceste împrejurări sărbătorești, gândurile mele se îndreaptă, în primul rînd, către marea noastră partid, forța politică conducătoare a întregii națiuni, care își îndeplinește cu cinste misiunea sa istorică, către minunata noastră clasă muncitoare și toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, către țărânie, intelectualitate, către întregul nostru popor, cărora le mulțumesc din toată inima pentru manifestările de dragoste și încredere și le adresez, totodată, cele mai bune urări de noi și noi realizări, de împliniri în muncă și viață, în dezvoltarea continuă a patriei noastre și ridicarea ei pe noi culmi de progres și civilizație. (Aplauze și urale prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu — România, stîmna noastră și mindria”, „Ceaușescu și poporul!”).

Mulțumesc în mod călduros Comitetului Central al partidului, Consiliului de Stat, guvernului, Marii Adunări Naționale și Frontului Democratiei și Unității Socialiste pentru felicitările, urările și aprecierile la adresa activității mele, cuprinse în mesajul ce mi-a fost adresat.

Toate aceste aprecieri le consider o reafirmare a justetei liniei generale a partidului, elaborată în mod colectiv de organele conducătoare ale partidului și statului, de întregul nostru partid, precum și a justetei activității practice a tuturor oamenilor muncii, de făurire a socialismului și edificare a societății socialiste multilaterale dezvoltate, de înaintare neabătută a României spre vișul de aur al omeniilor, spre comunism! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaușescu — La mulți ani”, „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu și poporul!”).

De asemenea, mulțumesc călduros pentru titlul de „Erou al Republicii Socialiste România” și pentru înaltele distincții ce mi-au fost acordate, pe care le consider ca o apreciere a activității mele în slujba partidului și poporului, a cauzei socialismului și păcii, o cinstită a partidului în care am desfășurat întreaga mea activitate. (Aplauze și urale puternice, prelungite).

Acestea calde mulțumiri adresez tuturor comitetelor județene și organizațiilor de partid pentru mesajele ce mi-au fost adresate. Totodată, adresez cele mai vii mulțumiri tuturor organizațiilor de masă și obștești, organelor de stat, organelor democrației muncitorești-revoluționare pentru mesajele de felicitare și urările ce mi-au fost adresate cu acest prilej. (Aplauze puternice).

În mod deosebit doresc să adresez cele mai vii mulțumiri pionierilor și soimilor patriei, tineretului patriei noastre, pentru cuvintele calde ce mi le-au adresat, care mi-au reamintit într-un fel de perioadă de mai bine de 55 de ani cînd mi-am început activitatea mea ca revoluționar.

Astăzi, copiii patriei noastre au asigurat tot ce e necesar pentru învățatură, pentru viață, pentru un viitor liber, luminos; pot să gîndească spre vișul de aur — comunismul, să-și propună și să realizeze cele mai mărețe visuri. Merită ca pentru viitorul națiunii noastre, pentru viitorul copiilor patriei noastre, pentru viitorul tuturor națiunilor și copiilor de pretutindeni să facem totul pentru o lume mai bună, a păcii și colaborării! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu — La mulți ani!”).

Toate aceste manifestări, aprecieri și felicitări ce mi-au fost adresate cu prilejul aniversării îndelungatei activități revoluționare le consider ca o expresie a faptului că, în cei peste 55 de ani de activitate revoluționară, de comunist, am îndeplinit întotdeauna misiunile încredințate de partid, de popor, am servit în toate împrejurările cauza socialismului, a comunismului, interesele generale ale națiunii noastre, cauza independenței și suveranității României, a păcii și colaborării internaționale. (Aplauze și urale prelungite. Se scandează cu putere „Ceaușescu — La mulți ani!”).

Dragi tovarăși,

La aniversarea a 70 de ani de viață, mai cu seamă a peste 55 de ani de activitate revoluționară, gândurile mele se duc cu multe decenii în urmă. De aceea, consider necesar să mă refer, chiar și foarte pe scurt, la unele evenimente importante din istoria patriei și a partidului nostru. Este bine cunoscută lupta îndelungată a poporului nostru, a forțelor celor mai progresiste, a mișcării muncitorești-revoluționare pentru formarea națiunii române, a limbii și culturii române, a statului național unitar. În întreaga această activitate, poporul a reprezentat întotdeauna o adevărată forță motrice care a asigurat dezvoltarea națiunii și a patriei noastre, înaintarea ei pe calea progresului. Poporul este deci adevăratul făuritor al istoriei, al patriei noastre! Lui trebuie să-i aducem toate mulțumirile și cinstirea! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaușescu și poporul”, „Ceaușescu — La mulți ani!”).

Vreau să fiu bine înțeles. Nu neg rolul activiștilor, al personalităților din istoria patriei, al forțelor înaintate, dar toți aceștia nu ar fi putut realiza nimic fără sprijinul poporului, fără unitatea întregii noastre națiuni și hotărîrea ei fermă de a-și făuri un viitor liber, independent. (Aplauze puternice).

Înfiptura statului național unitar în 1918 a deschis o nouă perspectivă dezvoltării forțelor de producție, dezvoltării generale a țării noastre.

Continuare în pag. a 3-a

ÎNALTĂ CINSTIRE

a fost, este și rămîne în firea poporului român această fericită dăruire de a-și sărbători în cinste și prețuire eroii care-l întruclipează și de la a căror luptă și muncă își modelează în timp propriile-i virtuți. Sărbătorirea zilei de naștere, a tovarășului Nicolae Ceaușescu și a peste 55 de ani de activitate eroică, revoluționară, consacră astfel un înalt exemplu de devotament, acel fapt devenit istoric de acum prin care gândurile și sentimentele unei întregi țări fac arcu de boltă în care se văd înscrise cu litere de aur toate marile năzuințe și toate marile împliniri în configurația cărora se rostește un nume scump, o identitate supremă. O exemplară și mereu înarizitoare conștiință patriotică, revoluționară, apasă și se călește în miezul de foc al istoriei pentru ea, în lumina orizonturilor ei, să se vadă și mai adînci rădăcinile iubirii de

neam și de patrie și să cunoască, acestea, în timp, neînclinate și viguroase creșteri. Pentru că o biografie atît de vastă și de exponențială în toate datele ei ne-a cuprins sub semnul celor mai adînci și mai înnoitoare preferențe, astfel încît astăzi, iată, la un strălucit moment aniversar, ne putem privi întregul drum parcurs, traectul întreg al devenirii și edificării noastre în toate planurile vieții materiale și spirituale. Congresul al IX-lea al partidului este evenimentul devenit simbolic și inaugural prin care starea prezentului și viitorului țării a devenit în mod cert activă, avînd în centrul său de gravitație un impuls întotdeauna nou și primenitor. Timpul tuturor faptelor noastre de atunci se măsoară și de atunci se cunosc cele mai mari ridicări de relief economic și social din cite au fost să fie, și cele mai mari cîștiri, cele mai mari împliniri din cite s-au putut vedea pe pămîntul patriei. Dar și în inima și în conștiința oamenilor, și în ființa lor aflată într-un prodigios proces de emancipare politică, morală și socială. Într-o permanentă și laborioasă edificare de sine. Astfel temelile unei epoci au primit și primesc consacraarea ideilor și idealurilor de libertate națională și socială, ale independenței și suveranității. Astfel, această epocă, cea mai rodnică din întreaga istorie, a primit și primește numele celui ce, ales la cirna destinelor naționale, ne conduce cu o abnegație fără egal către realizarea marilor opere de construcție socialistă și comunistă a patriei.

Lucafărul

Continuare în pag. a 4-a

MESAJUL OMAGIAL DE FELICITARE
adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu
de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat,
Guvernul Republicii Socialiste România, Marea Adunare Națională
și Frontul Democratiei și Unității Socialiste

Mult stimate și iubite tovarăse
Nicolae Ceaușescu,

Cu prilejul celei de-a 70-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere și al împlinirii a peste 55 de ani de eroică activitate revoluționară, dorim să vă adresăm, din adîncul inimilor noastre, în deplină unitate de gînd și simțire cu întregul partid și popor, cele mai calde felicitări și urări de sănătate și fericire, de ani mulți și rodnică de viață, plini de mari satisfacții și realizări, necesitate de muncă, pentru a ne conduce mereu, prin vremi viitoare, cu aceeași clarviziune și cutezanță revoluționară, spre noi și mărețe victorii, spre împlinirea destinului socialist și comunist al scumpei noastre patrii.

În această zi aniversară — zi de luminoasă și fierbîntă sărbătoare națională — însoțim urările noastre fierbinți cu cele mai alese sentimente de dragoste, stîmă și profundă recunoștință pe care, asemenea tuturor fiilor țării, le nutrim față de dumneavoastră, mult stimate și iubite tovarăse Nicolae Ceaușescu — Erou între eroii neamului, patriot înflăcărat și revoluționar consecvent, strălucit gînditor și om politic de largă recunoaștere mondială, ce intruchipați cu strălucire înaltele virtuți ale poporului român, idealurile sale de echitate și dreptate, de progres și prosperitate, de libertate socială și independență națională, conducătorul genial al mersului nostru neabătut înainte, spre împlinirea visului de aur al omeniilor — comunismul.

Omagiindu-vă astăzi, mult stimate și iubite tovarăse Nicolae Ceaușescu, națiunea română își omagiază tot ce are mai valoros în istoria sa, voința seculară de a-și apăra și afirma ființa națională, de a lupta neobosit pentru patrie înflăcărat și revoluționar consecvent, strălucit gînditor și om politic de largă recunoaștere mondială, ce intruchipați cu strălucire înaltele virtuți ale poporului român, idealurile sale de echitate și dreptate, de progres și prosperitate, de libertate socială și independență națională, conducătorul genial al mersului nostru neabătut înainte, spre împlinirea visului de aur al omeniilor — comunismul.

Constituie un mare și profund adevăr — pe care istoria națională l-a consensat în paginile ei neplăcutoare — faptul că, din cei mai tineri ani ai vieții, dumneavoastră ați ales, cu fermitate și curaj, calea luptei pentru cauza celor mulți, pentru suveranitatea și independența țării, pentru transformarea revoluționară a societății românești și făurirea unei orînduiri noi bazate pe deplină egalitate și echitate socială, pe dreptul sacru al poporului de a-și făuri liber propriul destin socialist și comunist. Legat trup și suflet de gîla străbună, demn continuator al marilor înaintași, ferm și neînfricat militant comu-

nist, înzestrat cu o rară capacitate de a înțui și înțelege imperatiile vremii, v-ați afirmat, încă de la începutul activității dumneavoastră revoluționare, prin dirigența, curajul și demnitatea cu care ați înfruntat, în anii grei ai ilegalității, prigoana și teroarea regimului burghezo-moșieresc, rigorile odioaselor sale lagare și închisori. Zdrobitoarele rechiziții pe care le-ați rostit împotriva acuzatorilor, a exploatorilor și asupritorilor, acțiunile hotărîte pe care le-ați desfășurat împotriva fascismului și războiului sînt și vor rămîne întotdeauna pentru noi, ca și pentru generațiile viitoare, mărcurile de cea mai înflăcărată și pilduitoare cutezanță comunistă. În toate marile momente revoluționare, în pregătirea, organizarea și asigurarea victoriei revoluției de eliberare socială și națională de la 23 August 1944, în iesirea României din războiul nedrept dezlanțuit de Germania hitleristă și în participarea sa, cu toate forțele, la marile bătălii pentru zdrobirea deplină și definitivă a fascismului, în întregul proces de adîncă schimbări revoluționare din acea perioadă v-ați afirmat cu strălucire înaltele dumneavoastră calități de militant comunist de partid și revoluționar, care a știut să pună, în orice împrejurare, mai presus de orice interesele țării, ale poporului, ale independenței, suveranității și libertății patriei.

După victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, urașa dumneavoastră activitate revoluționară s-a ilustrat, într-o deplină continuitate istorică, în luptele purtate de masele muncitoare, conduse de partid, pentru înfringerea forțelor reacționare și cucerirea puterii politice și economice, în întreaga operă de refacere și reconstrucție a economiei naționale, de democratizare a țării, de organizare a societății românești pe baze socialiste.

Abnegația și devotamentul pentru idealurile socialismului, gîndirea clarvăzătoare și nescutată putere de muncă — trăsături definitorii care s-au afirmat încă de la începutul activității dumneavoastră revoluționare —, vasta experiență de militant de frunte al partidului acumulată în decursul multor ani au cunoscut o deplină încununare în perioada inaugurată de Congresul al IX-lea cînd, prin voința unanimă a întregului popor, istoricul forum al comunistilor v-a ales în funcția supremă de secretar general al partidului. Această unanimă opțiune națională, urmată de alegerea dumneavoastră ca primul președinte al României pun cu putere în lumină dragostea neîmămurită pe care întreaga națiune o nutrește față de dumneavoastră, încrederea nemărginită a poporului în capaci-

Continuare în pag. a 2-a

MESAJUL OMAGIAL DE FELICITARE

adresat tovarășului Nicolae Ceaușescu

de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat, Guvernul Republicii Socialiste România, Marea Adunare Națională și Frontul Democrației și Unității Socialiste

Urmare din pag. 1

Marelui său fiu de a-i călăuzi, prin ani și decenii, drumul de mărețe împliniri spre comunismul atotbirător.

Ne facem o datorie de conștiință din a sublinia, și cu acest prilej aniversar că puternica dumneavoastră personalitate, gândirea prospectivă și acțiunea revoluționară, suflul înnoitor pe care l-ați imprimat, după Congresul al IX-lea, vieții economico-sociale din patria noastră și-au pus din plin amprenta asupra cursului dinamic, profund noulor și înregii opere de edificare a socialismului în patria noastră. Promotor curajos al noului, al deschiderilor originale, teoretice și practice, aplicând în mod creator adevărurile generale ale socialismului științific, ale materialismului dialectic și istoric la realitățile concrete ale țării noastre, ați regândit, cu înaltă rigoare științifică și într-o cuprinzătoare viziune revoluționară, întreaga strategie de edificare a noului orizont, ați înlăturat idei și teze preconcepute, neconforme cu realitățile românești, și ați pus în valoare capacitatea partidului de a stabili obiectivele de acțiune corespunzătoare fiecărei etape istorice, potențialului creator al poporului. Pe această bază au fost elaborate programe realiste și profund mobilizatoare de dezvoltare economico-socială a patriei, care au asigurat ritmuri înalte de creștere a forței economice, făurirea unei puternice și moderne baze tehnico-materiale, racordarea întregului teritoriu al patriei la pulsul unei vieți economice dinamice, continua înflorire a științei, învățământului și culturii, ca factori de cea mai mare însemnătate în asigurarea progresului multilateral al întregii țări. Întregul nostru partid și poporul au realizat rolul dumneavoastră hotărâtor în perfecționarea organizării și conducerii tuturor domeniilor vieții economice și sociale, în crearea unui larg și cuprinzător sistem democratic, unic în felul său, a unei autentice democrații muncitorești-revoluționare, care asigură înfăptuirea concretă în viață a principiului fundamental — de făurire a socialismului cu poporul și pentru popor.

Situându-vă cu strălucire, prin întreaga dumneavoastră activitate, în rindul celor mai de seamă fiți și patrioți ai țării, între marii eroi ai neamului nostru care au așezat, cu dragoste și abnegație, fațetele lor de muncă și vitejie la temelii propriilor țării, ați inaugurat, mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu, în istoria patriei, o perioadă bogată de înfăptuiri fără egal în multitudine existentă a poporului român. Reprezentând o etapă distinctă a revoluției și construcției socialiste în țara noastră, cei aproape 23 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea alcătuiesc strălucita „Etapă Nicolae Ceaușescu”, timp excepțional de dens în înfăptuiri revoluționare, în cursul căruia România a cunoscut cea mai puternică dezvoltare economică și socială.

Comunistii, întregul popor vă datorează dumneavoastră, tovarășe secretar general, o concepție de largă cuprindere privind locul și rolul partidului în societate, ca nucleu și centru vital național, în jurul căruia gravitătează întreaga societate, care și-a îndepărtat și își îndepărtează de cinstite misiunea istorică de forță politică conducătoare a întregului popor pe calea nouă a socialismului și comunismului.

Cu magistrală capacitate de analiză și sinteză ce vă este atît de proprie acționând pentru întreaga viitor energie creatoră ale poporului, ați formulat teza de mare actualitate și însemnătate, profund științific și novatoare, privind continuitatea procesului revoluționar, ridicarea pe trepte calitative superioare a spiritului revoluționar al tuturor organelor și organizațiilor de partid, al tuturor comunistilor. Rodnica și neobosită dumneavoastră activitate teoretică și practică, consacrată întru totul activității de conducător al partidului în viață și în societate, constituie pentru noi un strălucit exemplu mobilizator în promovarea permanentă și fermă, în activitatea de zi cu zi, a spiritului revoluționar în modurile, în promovarea responsabilității comuniste, a disciplinei de partid, în promovarea criticii și autocriticii, astfel încît să asigurăm îndeplinirea în cele mai bune condiții a sarcinilor ce ne-au fost încredințate, de a servi, prin întreaga noastră activitate, poporul, cauza socialismului, a independenței și suveranității României.

Sintem cu toții mîndri de faptul că astăzi Partidul Comunist Român, condus cu înțelepciune și clarviziune de dumneavoastră, se prezintă ca un partid puternic, viguros, un partid tinăr, înconjurat de stima și prețuirea întregii națiuni, urmat cu neabătută încredere de toți oamenii muncii, un partid care și-a îndepărtat și își îndepărtează de cinstite misiunea istorică de forță politică conducătoare neabătut și cu încredere tot mai puternică ale socialismului și comunismului.

Mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Partidul și statul nostru dau cea mai înaltă apreciere rolului de însemnătate excepțională pe care îl aveți în orientarea energiilor și capacității de creație ale întregului popor, a resurselor materiale și umane ale patriei în direcția creșterii puterii a forțelor de producție, a dezvoltării intensive a industriei, agriculturii, a tuturor ramurilor economiei naționale, a perfecționării continue a relațiilor sociale — factori hotărâtori ai progresului multilateral al României, ai înaintării sale neabătute pe calea socialismului și comunismului. Prin laborioasa dumneavoastră activitate v-ați afirmat ca un neobosit cercetător al fenomenelor și proceselor social-economice, ca un inspirat inițiator de soluții practice esențiale pentru dezvoltarea economică și socială a țării, pentru construcția noului orizont în patria noastră. Vasta și prodigioasă dumneavoastră operă teoretică, aparținind unui gânditor de mare profunzime și anvergură, bun cunoscător al tezaurului experienței revoluționare, larg deschis noului și înnoitor, a dus la afirmarea unei viziuni superioare privind ansamblul procesului de edificare a societății socialiste, a înarmat partidul nostru cu orientări limpezi, de largă perspectivă, cu soluții valoroase privind dinamica procesului revoluționar. Pe această bază

am fundamentat cutezătoare strategii de dezvoltare economico-socială în deplină concordanță cu necesitatele energice și posibilitățile creatoare ale națiunii, cu marile resurse materiale ale țării și cu imerativele și cerințele obiective ale fiecărui moment istoric. În alegerea drumului spre progres al României, dumneavoastră v-ați afirmat strălucita capacitate de a înțelege cerințele și sarcinile fiecărei etape, proiectând și afirmând magistral direcțiile, căile și mijloacele înaintării ferme a României de la stadiul de țară în curs de dezvoltare la cel de țară socialistă în dezvoltare economică și socială, în perspectivă, în lumina prevederilor înscrise în Programul partidului, la stadiul de țară avansată din toate punctele de vedere în care să se manifeste plenar principiile de muncă și viață comuniste.

De mare valoare principială și practică s-a dovedit viziunea dumneavoastră cuprinzătoare, originală, profund revoluționară asupra transformărilor calitative din economia națională, dezvoltării și modernizării forțelor de producție, amplasării lor raționale, armonioase pe întreg teritoriul patriei, creșterii unei puternice baze tehnico-materiale — factori determinanți ai asigurării progresului sustinut al întregii țări. Pe baza indicațiilor și orientărilor dumneavoastră au fost elaborate cutezătoare programe de acțiune și modernizare, bazele de dezvoltare tehnologicilor moderne, pe ritmuri de producție tot mai dinamice, de ridicare continuă a productivității muncii, creșterea calității produselor și a eficienței economice în toate domeniile. Pe temeiul concepției dumneavoastră, procesul industrializării în țara noastră este orientat astăzi cu fermitate spre dezvoltarea ramurilor și modernizării înaltă tehnice, care asigură valorificarea cu eficiență maximă a materiilor prime, resurselor energetice, a muncii sociale, o competitivitate mereu sporită a produselor românești pe piețele externe.

Cunoscător profund al realităților agrare din țara noastră, ați reconsiderat în mod creator locul agriculturii în dezvoltarea generală a societății, punind puternic în evidență rolul important pe care acesta îl deține în complexul economic național. Vă revine dumneavoastră, mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu, marea merit de a fi elaborat conceptul noului revoluții agrare, vast program de acțiune în baza căruia s-a trecut cu fermitate la transpunerea consecventă în viață a programului național de transformare a naturii, a satului românesc, în însuși modul de a munci, trăi și a gândi al întregii țări. Îndrumată și orientată ne călăuzim astăzi noi orizonturi agricole tot mai mari, de neconcepuit în trecut, agricultură noastră socialistă se afirmă astăzi cu outere — împreună cu industria — ca factor hotărâtor în dezvoltarea continuă a patriei, în ridicarea bunăstării poporului.

Este meritul incontestabil al dumneavoastră, mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu, de a fi fundamentat realist, de a fi demonstrat convingător necesitatea obiectivă pentru țara noastră a unei rate înalte de acumulare, ca o condiție politică și socială majoră, de durată, de mare responsabilitate pentru destinul patriei și al întregii națiuni. Viața, realitățile au confirmat, pe deplin, justetea acestei optiuni.

Pretulim în mod unanim gândirea dumneavoastră clarvăzătoare spre curiozitate, înaltă perspectivă, anșurată în realitățile noastre economice și sociale, pune în lumină cu pregnanță rolul determinant al proorietății socialiste asupra mijloacelor de producție, concept fundamental, hotărâtor pentru antrenarea și participarea largă, constientă a maselor de oameni ai muncii — în calitate lor de proorietari, producători și beneficiari — în ceea ce se realizează în țara noastră și în societate, în creșterea a forței economice și sociale a patriei, de făurire a noului sat, de ridicare generală a nivelului de trai material și spiritual al poporului.

Strălucit strateg al dezvoltării științei și învățămîntului românesc, ați elaborat și aplicat în viață, în strînsă legătură cu cerințele obiective de progres ale societății noastre, ideea de însemnătate capitală pentru călăuzirea și modernizarea forțelor de producție, în condițiile desăvurării unei ample și complexe revoluții tehnico-științifice pe plan mondial, nu sînt posibile fără încorporarea celor mai noi și avansate cercuiri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general. Pornind de la această cerință obiectivă, încă din primii ani de după Congresul al IX-lea ați pus bazele unei strategii realiste privind creșterea potențialului național de cercetare și acțiune, în modul cel mai consecvent, pentru asigurarea științei românești de baze moderne, pentru transformarea ei într-o puternică forță materială de producție. Vă revine, de asemenea, dumneavoastră, rolul hotărâtor în elaborarea conceptului revoluționar care a dus la legarea tot mai puternică a învățămîntului cu producția și cercetarea în întreaga organică a școlii în viața economico-socială a țării, la crearea unor premise puternice pentru formarea și educarea tinerelor generații în spiritul dragostei față de muncă, față de țară, partid și popor, al patriotismului și răspunderii revoluționare pentru interesele generale ale patriei noastre, ale socialismului și patriei în lume. Dorim să subliniem cu profundă satisfacție, și cu acest prilej aniversar, că dezvoltarea puternică, din ultimele două decenii, a cercetării naționale și învățămîntului, implicarea largă și activă a hotărâtor al acestora în soluționarea unor probleme orientare, fundamentale ale dezvoltării economice și sociale a țării, prețigul tot mai mare de care se bucură astăzi în lume știința și școala românească sînt în mod indisolubil legate de activitatea dumneavoastră, a tovarășei Elena Ceaușescu, eminent om politic și savant de reuatațe mondială, careia îi exprimăm, și la această mare sărbătoare, întreaga noastră grațitudine și prețuire pentru contribuția de mare însemnătate ne care o aduce la transpunerea în viață a politicii partidului și statului, la asigurarea progresului general al societății.

Aprecăm în cel mai înalt grad preocuparea dumneavoastră deosebită, mult stimat tovarășe secretar general, în direcția perfecționării permanente a relațiilor de producție și sociale, concepția științifică, originală cu privire la creșterea tot mai puternică a rolului statului în

etapa actuală, la perfecționarea funcțiilor sale în organizarea și conducerea întregii societăți pe baza planului național unic de dezvoltare economico-socială.

Întregul partid și poporul dau o înaltă apreciere activității deosebite pe care o consacrați dezvoltării, însușirilor noi ale națiunii noastre socialiste, întăriri unității întregului popor în jurul partidului — ca unul din factorii decisivi ai victoriei socialismului și comunismului în România. Se bucură, în același timp, de unanimă recunoaștere modul just, profund creator, în care a fost asigurată dezvoltarea armonioasă, echilibrată a tuturor localităților și județelor patriei și creșterea, pe această bază, a condițiilor de deplină și reală egalitate pentru toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, de întărire a frăției, solidarității și colaborării între toți fiii patriei.

Promotor al unei concepții de cea mai mare însemnătate teoretică și practică, potrivit căreia socialismul și democrația sînt de nedespărțit, dumneavoastră, mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu, ați inițiat și condus amplu și complex proces de făurire în țara noastră a unui cadru larg, unic în felul său, al democrației muncitorești-revoluționare. Sistemul democrației noastre muncitorești-revoluționare, perfecționat continuu în decursul ultimilor 20 de ani, asigură cadrul de acțiune eficientă și de participare largă a clasei muncitoare, a țărănimii și intelectualității, a întregului popor la elaborarea, adoptarea și înfăptuirea hotărârilor, la conducerea tuturor sectoarelor de activitate, a întregii societăți. Este meritul dumneavoastră deosebit de a fi stabilit, pe baza unei analize aprofundate a legilor obiective și a cunoașterii nemijlocite a realităților românești, forme superioare de organizare și conducere științifică a tuturor sectoarelor de activitate, a societății în ansamblu, de a fi conferit planului național unic un profund caracter dinamic, întărind rolul de principal instrument în mobilizarea și orientarea eforturilor întregului popor în direcțiile hotărâtoare pentru asigurarea progresului sustinut al întregii societăți, pentru ridicarea nivelului de trai al poporului. Pornind de la analiza problemelor complexe ale organizării și conducerii activității economice și sociale, ale practicii construcției noului orizont în țara noastră, ați promovât, fundamentat și elaborat principiile, profund novatoare, ale autoconducerii și autogestunii economico-financiare, noul mecanism economico-financiar, care asigură gospodărirea cu înaltă eficiență a mijloacelor materiale și financiare ale societății, întărirea rădăcinii și participării oamenilor muncii la sporirea avuției socialiste, la creșterea forței economice și sociale a patriei.

Constituie pentru noi un fericit prilej de a sublinia cu satisfacție, și la această zi aniversară, preocuparea dumneavoastră permanentă pentru afirmarea deplină a omului în societatea noastră, pentru dezvoltarea conștiinței sale socialiste și înarmarea lui cu o concepție înaltă, materialist-dialectică despre viață și societate. Aprecăm, în acest cadru, marea importanță pe care o acordăți activității ideologice, politico-educative de formare a omului nou, înaintea al societății noastre, de cultivare trainică în care, înaintea întregului popor a nobililor sentimente ale patriotismului, dragostei și răspunderii față de țară și partid, de promovare fermă în viața socială și în relațiile dintre oameni a principiilor etice și echității socialiste. Caracterul profund umanist al concepției dumneavoastră este evident și de deosebită forță de fapt că întodeauna al pornit de la adevărul că scopul suprem al întregii politici a Partidului Comunist Român, însăși esența societății socialiste multilateral dezvoltate o constituie omul, satisfacerea în cel mai înalt grad a cerințelor sale materiale și spirituale.

Vă asigurăm, mult stimat tovarășe Nicolae Ceaușescu, că întregul nostru popor este ferm hotărât să înfăptuiască neabătut politica partidului să acționeze cu toate forțele, strins unit în jurul dumneavoastră, pentru a transpune în mod exemplar în practică orientările și indicațiile dumneavoastră privind dezvoltarea economică și socială a țării, realizarea unei noi calități a muncii și vieții întregii națiuni.

Mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Geniala dumneavoastră contribuție la stabilirea și înfăptuirea întregii strategii a dezvoltării patriei, a politicii interne a partidului și statului nostru se împletește în mod organic cu politica desăvurată de Partidul Comunist Român, de România socialistă în sfera vieții internaționale pentru împlinirea idealurilor de pace și colaborare ale poporului român, ale tuturor națiunilor. Sub impulsul hotărâtor al gândirii și acțiunii dumneavoastră, România și-a extins neîntrerupt relațiile cu toate statele, și-a sporit continuu participarea activă la viața internațională, la eforturile pentru soluționarea constructivă a marilor și complexelor probleme ale lumii contemporane. În tot ceea ce a făcut și face România pe arena internațională se regăsește înăsăturile definitorii ale modului dumneavoastră de gândire și de acțiune: cutezăria și caracterul novator și idealilor și concepțiilor promovate, profundul umanism și marea răspundere pentru destinele întregii umanități.

Este unanim apreciată ampla activitate pe care o desfășurați pe plan internațional, în scopul împlinirii aspirațiilor popoarelor de a trăi în pace, securitate și colaborare. Vă revine, mult iubit și stimat tovarășe Nicolae Ceaușescu, marea merit de a fi formulat teza de excepțională însemnătate potrivit căreia problema fundamentală a epocii noastre o constituie oprirea cursei înarmărilor, trecerea la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară, apărarea dreptului fundamental al popoarelor, al oamenilor — la viață, la pace, la existență liberă și demnă.

Propunerile, inițiativele și demersurile dumneavoastră pentru înfăptuirea dezarmării și înlăturarea primejdiei nucleare, pentru încetarea experiențelor nucleare, oprirea militarizării Cosmosului, precum și pentru reducerea substanțială a armelor clasice și realizarea unui echilibru militar la un nivel cel mai redus al înarmărilor s-au

bucurat și se bucură de un puternic ecou internațional, sînt apreciate și însușite tot mai larg de opinia publică mondială. Sint, de asemenea, larg apreciate inițiativele și eforturile României pentru întărirea securității și colaborării pe continentul european, pentru edificarea unei Europe unite, fără arme și fără războaie, a unei Europe a păcii, înțelegerii și concilierii pașnice între națiuni.

Pătrunsă de profund umanism este concepția dumneavoastră privind soluționarea pe cale pașnică, prin tratative, a tuturor problemelor litigioase dintre state, lichidarea subdezvoltării și instaurarea noului ordinii economice mondiale, făurirea unei lumi mai bune și mai drepte, în care fiecare popor, fiecare națiune să se poată dezvolta liber, potrivit voinței și aspirațiilor proprii, fără nici un amestec din afară.

Din bogăția de idei ce caracterizează opera și activitatea dumneavoastră, o însemnătate deosebită prezintă întărirea solidarității și unității de luptă a popoarelor, a forțelor înaintate de pretutindeni pentru înfăptuirea tezurilor supreme de pace și progres ale omenirii. În spiritul acestei concepții, partidul nostru acționează cu fermitate pentru întărirea continuă a colaborării și solidarității între partidele comuniste și muncitorești, socialiste și social-democratice, înscărilor de eliberare națională, partidele democratice din noile state independente, alle grupări și forțe politice, democratice și anti-războinice — unirea acestora constituind un comandament major al zilelor noastre.

Pornind de la teza fundamentală potrivit căreia îndeplinirea cu succes a misiunii istorice a partidelor comuniste și muncitorești trebuie să se bazeze pe respectarea independenței fiecărui partid, a dreptului său inalienabil de a-și elabora de sine stătător propria linie politică, corespunzător condițiilor concrete din țara sa, v-ați pronunțat și acționat cu consecvență pentru dezvoltarea raporturilor dintre partidele comuniste și muncitorești, pentru o unitate de tip nou, ca o cerință de prim ordin pentru succesul luptei comune pentru instaurarea trainică în întreaga lume a unui climat de înțelegere și colaborare, de securitate și pace. Toate acestea v-au impus în conștiința lumii contemporane ca o personalitate de frunte a mișcării comuniste și muncitorești internaționale, ca un ferm și neobosit promotor al păcii, înțelegerii și colaborării între națiuni.

Mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu,

Partidul, întregul popor sărbătoresc astăzi în persoana dumneavoastră pe eroul și revoluționarul temerar care de peste o jumătate de veac și-a închinat viața, întreaga energie servirii cu credință a poporului român, a intereselor sale supreme, edificării noului orizont pe pămîntul patriei.

Pentru tot ceea ce ați făcut și faceți spre binele și fericirea întregii națiuni, spre măreția patriei noastre libere și suverane, spre gloria și strălucirea partidului comunist, întregul popor mulțumește față de dumneavoastră, mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu, cele mai calde sentimente de stimă, dragoste, prețuire și recunoștință, exprimîndu-și dorința fierbinte de a vă și mereu în fruntea partidului și a statului — aceasta fiind cea mai sigură garanție a înfăptuirii marilor noastre idealuri și năzuințe de progres și dezvoltare, de ridicare a României pe culmile celei mai înalte ale civilizației socialiste și comuniste. Omagiul nostru vibrant, omagiul întregului partid și popor îl constituie, în aceste înălțătoare momente, legămîntul de a urma neabătut îndemnul și orientările dumneavoastră — simbolul și conducătorul revoluției noastre socialiste de a munci cu abnegație și dăruire pentru înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și țării, pentru necontenita înflorire și propășire a scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Insufleții de ideile, tezele și orientările cutezătoare, profund științifice, cuprinse în magistrul Raport pe care dumneavoastră l-ați prezentat în fața Conferinței Naționale, vom acționa, cu înaltă angajare comunistă, în spirit revoluționar, pentru îndeplinirea exemplară a marilor răspunderi ce ne-au fost încredințate de partid, a importanțelor planuri și programe de dezvoltare continuă a patriei noastre. Vom face totul pentru ca în acest an să se obțină cele mai bune rezultate din actualul cincinal, asigurînd, astfel, transpunerea neabătută în viață a istoricelor hotărâri stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, înaintarea fermă a patriei noastre pe calea societății socialiste multilateral dezvoltate, spre piscirile luminoase ale civilizației comuniste.

În acest moment sărbătoresc, dînd glas celor mai alese gânduri și simțăminte ale comunistilor, ale tuturor oamenilor muncii din patria noastră, vă adresăm, încă o dată, mult stimat și iubit tovarășe Nicolae Ceaușescu, cele mai calde urări de sănătate și viață îndelungată, spre binele și fericirea poporului român, spre gloria și înălțarea României socialiste.

Să trăim ani mulți și fericți, tovarășe Nicolae Ceaușescu, împreună cu stimata tovarășă Elena Ceaușescu, cu toți cei ce vă sînt dragi și apropiați. Din toată inima, vă adresăm, în această zi aniversară, un călduros „La mulți ani!”.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, CONSILIUL DE STAT, GUVERNUL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ, FRONTUL DEMOCRAȚIEI ȘI UNITĂȚII SOCIALISTE

CUVINȚAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Urmare din pag. 1

Trebuie să spunem însă deschis că așteptările clasei muncitoare, ale tărânilor, intelectualității, practice ale întregului popor, nu s-au putut realiza datorită politicii claselor exploatare burghezo-moșieresti, a puterii dominației imperialiste asupra României.

Astfel, la sfârșitul celui de-al treilea deceniu și începutul celui de-al patrulea, situația în România devenea tot mai grea. Asuprirea moșierilor și capitaliștilor era agravată și mai mult de dominația monopolurilor imperialiste străine, care dețineau mai mult de 50 la sută din economia națională.

În aceste împrejurări, lupta maselor populare împotriva asupriții și dominației străine a cunoscut o amploare deosebită. Mișcarea muncitorească, îndeosebi Partidul Comunist Român, creat la începutul deceniului al III-lea, avea un rol tot mai important în organizarea și conducerea luptelor de clasă împotriva asupriții sociale și naționale, împotriva dominației străine.

Este necesar de subliniat faptul că înfrățirea situației din România era strins legată de marea criză economică mondială, care a cuprins întreaga omenire și a avut urmări deosebit de grave și în țara noastră.

În aceste împrejurări, am intrat în mișcarea muncitorească revoluționară, apoi în rîndurile Partidului Comunist Român.

Am venit în București în 1929, iar în 1930 am intrat în mișcarea sindicală a tineretului în Uniunea Tineretului Comunist și, în 1933, am devenit membru al Partidului Comunist Român. (Aplauze puternice, prelungite).

Aceștia au fost ani de puternice lupte de clasă, dar și de intensificare a activității, a luptei împotriva fascismului și a pericolului de război. Pe plan internațional, erau ani ascensiunii fascismului, însușirii dictaturii naziste în Germania, în România, agentura hitleristă — Garda de Fier — își intensifică acțiunile teroriste împotriva forțelor muncitorești, democratice, inclusiv a unor oameni politici mai democrați din rîndurile burgheziei. La revenirea Partidului Comunist Român răspunderea, dar și cinstea de a se ridica cu toată fermitatea în apărarea intereselor maselor populare, ale întregii națiuni, în lupta împotriva fascismului, a pericolului de război. (Aplauze puternice, prelungite).

Puternicele greve muncitorești din 1932 și 1933, între care marile greve din Ploiești și grevele cefecștilor din București — februarie 1933 — au demonstrat cu putere capacitatea organizatorică a Partidului Comunist, au arătat că forța cea mai consecventă de luptă împotriva fascismului și pentru democrație o reprezintă clasa muncitoare, în alianță cu tărâna, cu intelectualitatea progresistă, unitatea tuturor forțelor muncitorești și democratice.

Merită de subliniat importanța politică a grevelor din februarie 1933, care au fost primele mișcări de masă din Europa după venirea la putere a hitlerismului în Germania. Ele au demonstrat că numai clasa muncitoare și forțele antifasciste, acționînd în strînsă unitate, pot să bazeze calea fascismului, pot să asigure dezvoltarea democratică a societății, să împiedice războiul și să asigure pacea în lume. (Aplauze și urale puternice).

În aceste împrejurări, partidul mi-a încredințat munci de răspundere în conducerea tineretului antifascist și în cadrul Comitetului Național Antifascist, apoi în conducerea unor organizații de tineret din unele regiuni ale țării.

Astfel, ca mulți activiști ai partidului, am devenit revoluționar de profesie, consacrați-mi întreaga activitate luptei revoluționare pentru eliberarea socială și națională, pentru apărarea independenței patriei, pentru cauza partidului, a poporului, a socialismului și comunismului. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Au fost ani de luptă grea, de arestări, de teroare și prigăni sălbatică. Atunci comunistii se aflau în primele rînduri ale celor care au făcut totul și și-au dat chiar și viața pentru apărarea intereselor maselor populare, pentru apărarea democrației, a independenței țării, pentru asigurarea păcii.

Au urmat ani grei de închisoare, din care aproape doi ani și jumătate la Doftana. În închisoare, comunistii au dat dovadă de fermitate, de dirigență, ținînd în continuare sus steagul luptei revoluționare, și au transformat Doftana, ca și alte închisori, în adevărate universități revoluționare, de educație și formare revoluționară, patriotică a comunistilor, a antifasciștilor. (Aplauze puternice, prelungite).

În țară se dezvoltă puternic Frontul Popular, unitatea clasei muncitoare, a forțelor democratice și patriotice. În același timp, situația mondială devenea tot mai grea. Germania hitleristă a trecut la ocuparea Austriei, apoi a Cehoslovaciei, acționînd cu toate forțele în direcția unui nou război mondial.

În aceste împrejurări, în România avea loc o puternică luptă între două tendințe diametral opuse — între forțele realiste, în rîndul cărora mișcarea muncitorească, partidul comunist ocupau un loc important, și forțele reacționare, fasciste, care acționau pentru a arunca România în război, alături de Germania nazistă.

Trebuie să menționăm faptul că în primăvara anului 1939, odată cu ocuparea Cehoslovaciei, în România a fost decretată mobilizarea generală. A urmat marea demonstrație de la 1 Mai 1939, care a reprezentat prima manifestare de asemenea amploare din Europa, după ocuparea Cehoslovaciei, în care poporul român s-a ridicat cu hotărîre împotriva fascismului, a războiului, pentru apărarea independenței și integrității României. (Aplauze puternice, prelungite).

Lipsa de unitate deplină în rîndurile forțelor muncitorești, democratice din țara noastră, dar și evoluția situației mondiale, compromisiunile și capitularea rînd pe rînd în fața Germaniei hitleriste au împins întreaga omenire — deci și România — spre război, spre catastrofa.

Instaurarea dictaturii militar-fasciste în țara noastră a reprezentat nu numai un regim de teroare sălbatică împotriva forțelor democratice, progresiste, a întregului popor, dar și trădarea intereselor vitale naționale, ale întregii națiuni.

Pe plan internațional au avut loc noi evenimente grave. A fost ocupată Polonia. Germania hitleristă a impus României Dictatul de la Viena, prin care o parte din teritoriul țării a fost ocupat de Ungaria hitleristă. România a fost aruncată astfel în războiul antinațional, împotriva Uniunii Sovietice, alături de Germania hitleristă.

În această situație deosebit de gravă pentru însăși existența patriei noastre, Partidul Comunist Român a fost singura forță consecventă care s-a ridicat împotriva Dictatului de la Viena, pentru apărarea integrității și suveranității României, care a luptat cu hotărîre împotriva dictaturii militar-fasciste, împotriva războiului antisovietic.

Se poate vorbi mult — și se poate scrie și mai mult — despre evenimentele din acea perioadă. Dar viața, adevăratul judecător, a demonstrat că nimeni nu a servit pămîntului și independenței popoarelor, ci, dimpotrivă, toate acestea au constituit în realitate un puternic sprijin în pregătirea războiului, care a costat atît de mult omenirea, și în primul rînd Uniunea Sovietică.

Împreună cu mulți activiști ai partidului nostru am fost participanți activ la multe din aceste evenimente și mai cu seamă la lupta fermă a partidului, a forțelor revoluționare împotriva războiului, pentru apărarea intereselor supreme ale țării noastre, a integrității și independenței României. (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.!", „Ceaulescu — România!").

Dragi tovarăși,
În această perioadă războiului, Partidul Comunist Român a acționat cu întreaga hotărîre pentru realizarea unității clasei muncitoare, a tuturor forțelor progresiste, antifasciste, pentru realizarea puternicului front antifascist și antirăzboinic.

După cum este bine cunoscut, victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a deschis o nouă eră în istoria României. Partidul nostru s-a angajat cu toate forțele în organizarea luptei pentru eliberarea deplină a țării și participarea activă, alături de armatele sovietice, la războiul împotriva coteropitorilor străini, împotriva fascismului pînă la victoria finală. (Aplauze puternice, prelungite).

În același timp, partidul și-a concentrat forțele pentru organizarea sa, a Uniunii Tineretului Comunist, a sindicatelor și a altor organizații obștești, pentru trecerea la înfăptuirea unor profunde transformări democratice în țară.

Totodată, încă în timpul războiului împotriva fascismului

lui s-a trecut, din inițiativa Partidului Comunist Român, la înfăptuirea reformei agrare, iar la 6 Martie 1945 s-a instaurat primul guvern democratic, care a asigurat dezvoltarea pe o cale nouă a țării noastre, realizarea unor importante reforme sociale și naționale care au deschis calea creșterii și înfăptuirii revoluției sociale.

La Conferința Națională a partidului din decembrie anul trecut am făcut un larg bilanț asupra schimbărilor petrecute în România, al stărilor actuale în care se găsește astăzi patria noastră. De aceea nu doresc să mă refer din nou la toate acestea.

Merită însă de subliniat că, într-o perioadă scurtă, în România s-au produs asemenea transformări revoluționare care reprezintă mai multe etape istorice de dezvoltare, de la orînduirea burghezo-moșierescă la societatea socialistă multilateral dezvoltată pe care o edificăm cu succes în România. Au fost ani grei de luptă și muncă, dar am ieșit victorioși! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

În această perioadă, țara noastră s-a transformat dintr-o țară agrară cu o industrie slabă, într-un puternic stat industrial-agrar, cu o industrie puternică, organizată pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, cu o agricultură socialistă în plină dezvoltare.

S-au dezvoltat puternic știința, învățămîntul, cultura, s-a asigurat ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului — țel suprem al politicii partidului, esența societății socialiste multilateral dezvoltate pe care o edificăm cu succes în România. (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu, România — stîmna noastră și mîndria!”).

Merită de subliniat, în mod deosebit, marile realizări înfăptuite după Congresul al IX-lea al partidului, care a deschis calea afirmării forțelor creatoare ale clasei muncitoare, tărânilor, intelectualității, ale întregului nostru popor. Am pornit de la necesitatea înțelegerii și aplicării creatoare a legăturilor și adevăturilor generale, universale, valabile, la condițiile și realitățile din țara noastră, de la necesitatea că trebuie să renunțăm la dogme, la șabloane, că nu există și nu poate exista un model pentru edificarea societății socialiste, că de altfel, a oricărei alte societăți, că trebuie să studiem realitatea românească în stabilirea celor mai bune căi pentru asigurarea dezvoltării generale a țării. Dar, în același timp, am avut întotdeauna și vom avea permanent în vedere experiența practică, generală a construcției socialiste, a dezvoltării societății omenestii în general.

Oricine poate privi orasele și satele patriei noastre, înfăptuirea generală a României. Am aplicat în dezvoltarea generală a patriei principiul repartizării forțelor de producție pe întreg teritoriul țării. Astfel, în toate județele s-au realizat și s-au dezvoltat, după Congresul al IX-lea, peste 180 de noi platforme industriale, mi și mil de întreprinderi industriale și din alte domenii. Practic, în toate județele patriei noastre — așa cum s-a subliniat la Conferința Națională a partidului — s-a realizat o dezvoltare armonioasă a industriei, agriculturii, a celorlalte sectoare de activitate, ceea ce asigură adevărată egalitate în drepturi, condiții de muncă și viață egală pentru toți cetățenii patriei noastre, perspectiva înfloririi României, a unei vieți tot mai ferice, a înfăptuirii reale a autoconducerii în toate domeniile. (Aplauze puternice, prelungite).

Am dezvoltat larg sistemul democrației muncitorești-revoluționare. Am pornit și pornim de la faptul că socialismul îl construim cu poporul și pentru popor, că dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare, participarea activă a întregului popor la făurirea conștientă a propriului său viitor constituie factorul decisiv al fărîșii socialismului și comunismului.

Așa cum am apreciat, în deplină unanimitate, la Conferința Națională a partidului, România se găsește astăzi într-un stadiu nou de dezvoltare. Pe baza hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a Programului partidului, trebuie să acționăm pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor privind trecerea României în stadiul de țară socialistă mediu dezvoltată, de ridicare a și pe noi culmi de progres și civilizație. (Aplauze puternice, prelungite).

Toate mărețele realizări din anii construcției socialiste sînt rodu activității minunatei noastre clase muncitoare, a tărânilor, intelectualității, a muncii unite a întregului popor, care înfăptuiește neabătut politica partidului, ce corespunde pe deplin intereselor vitale de bunăstare, de ferire a întregii națiuni! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.!", „Ceaulescu și poporul!", „Ceaulescu — La mulți ani!”).

În anii de început ai construcției socialiste au fost mulți, în străinătate, care se îndoaiau de capacitatea poporului nostru de a lăcădi într-un termen scurt inapotența, dar, din păcate, au fost chiar și în rîndurile noastre unii care priveau cu o anumită neîncredere în capacitatea creatoare a poporului nostru. Viața a dezmințit pe toți și a demonstrat că acest popor, care de două milenii și jumătate a trăit și a purtat aceste mealeaguri, a fost, într-un timp record, o țară înaintată, modernă, demonstrînd forța sa creatoare, ceea ce constituie garanția viitorului luminos al patriei noastre! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Îată de ce primim cu îndreptățită mîndrie la tot ce am realizat sub conducerea partidului în construcția socialistă și dezvoltarea patriei noastre! Știm că acestea le datorăm, așa cum am menționat întregului nostru popor, dar trebuie să declar, că o datorie de constituție, că toate acestea le-am putut înfăptui datorită existenței glorioasei noastre partid comunist, care, de la înființarea sa, în momentele hotărîtoare, și-a îndeplinit cu cinste misiunea istorică de organizare a activității și luptei pentru revoluția socialistă, pentru dezvoltarea economică-socială, pentru întărirea continuă a forței materiale a patriei, a independenței și suveranității României. (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu — La mulți ani!”).

Că unul din vechii activiști, cu o îndelungată activitate în partidul nostru, pot să declar fără nici o rețineră că partidul nostru a îndreptățit pe deplin încrederea poporului, că a acționat și a făcut totul pentru înfăptuirea asupriții și pentru dezvoltarea liberă și independentă a patriei noastre. (Aplauze puternice, prelungite).

Fără nici o îndoială că, în toată această activitate îndelungată, au fost și lipsuri, s-au făcut și unele greșeli, dar ele se datoresc nu concepției revoluționare a partidului, nu principiilor științifice ale luptei revoluționare, ci lipsurilor, minusurilor unor activiști, unor cadre ale partidului. Dar, bazîndu-se tocmai pe concepția materia-

list-dialectică, pe principiile socialismului științific, partidul nostru a reușit să îndrepte la timp și să înlăture unele lipsuri, unele greșeli, să asigure mersul ferm înainte al patriei noastre pe calea socialismului și comunismului. (Aplauze puternice, prelungite).

Poate că unii pot spune că nu este cel mai potrivit moment, dar consider că este de datoria mea să aduc un omagiu tuturor activiștilor și militanților partidului nostru, care, într-o formă sau alta, într-o perioadă sau alta, și-au adus o contribuție mai mare sau mai mică, pe măsura capacităților, la dezvoltarea generală a patriei noastre. (Aplauze puternice, îndelungate).

Dragi tovarăși,
Privim cu mîndrie la tot ceea ce am realizat. Pornind de la stadiul în care se găsește România astăzi, trebuie să primim cu încredere viitorul și să ne angajăm de a acționa cu întreaga răspundere, în spirit revoluționar, pentru înfăptuirea neabătută a obiectivelor de dezvoltare economică-socială a patriei noastre. Să asigurăm poporului român un viitor demn, liber, o viață îmbelsugată, să acționăm pentru organizarea pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii a întregii activități economice-sociale! (Aplauze puternice, prelungite).

Vorbînd de noua gîndire în dezvoltarea omenirii, trebuie să pornim de la principiile revoluționare ale socialismului științific, dar și de la necesitatea de a așeza la baza întregii activități cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general.

Avem programe minunate, o perspectivă sigură pentru înfăptuirea tuturor acestora, dar, doresc, și în acest moment, să menționez că ne aflăm într-o asemenea etapă a dezvoltării societății omenestii cînd, pentru a asigura progresul națiunii noastre, al întregii omeniri, se cere un spirit nou, revoluționar. În același timp, se cere o atitudine nouă și o înțelegere nouă a rolului științei și tehnicii în asigurarea progresului general al societății omenestii. Se poate afirma că teama de a greși, că viitorul națiunii noastre, al omenirii este legat de dezvoltarea continuă a științei, a învățămîntului, de o gîndire nouă, revoluționară în toate domeniile! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.!", „Ceaulescu — La mulți ani!”).

Pentru înfăptuirea în cele mai bune condiții a perspectivei mărețe de dezvoltare a patriei noastre, este necesar să întărim tot mai puternic partidul, rolul său conducător în toate domeniile, unitatea și forța sa revoluționară invincibilă de acțiune, să intensificăm permanent activitatea politico-educativă de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului. Să nu uităm nici un moment că forța invincibilă a partidului constă în nivelul politic și ideologic, în concepția sa științifică, revoluționară, în unitatea sa de nezdruccinat, dar și în strînsa legătură a partidului cu poporul. Putem fi siguri că atîta timp cît partidul nostru, activiștii de partid, comunistii vor fi strîns legați de popor, vor fi de neînvinși! Numai astfel partidul își va putea îndeplini cu cinste misiunea istorică de a conduce în continuare întreaga națiune spre o lume mai dreaptă și mai bună, spre visul de aur — spre comunism! (Aplauze și urale puternice, îndelungate; se scandează îndelung „Ceaulescu — România!", „Ceaulescu și poporul!”).

Dragi tovarăși,
Așa cum am menționat, lupta împotriva fascismului, a războiului, lupta pentru pace a constituit dintotdeauna una din trăsăturile principale ale activității internaționale a partidului nostru. Înțărirea solidarității și colaborării cu mișcarea comunistă și muncitorească, cu forțele antifasciste, progresiste și revoluționare de pretutindeni a reprezentat, în toate împrejurările, o caracteristică a activității comunistilor români.

Îată de ce consider necesar să afirm și acum, în aceste împrejurări, hotărîrea Partidului Comunist Român de a întări și consolida colaborarea și relațiile cu toate partidele comuniste și muncitorești, cu partidele socialiste, social-democrate, cu alte mișcări și partide democratice, în lupta pentru progres, pentru dezarmare și pace.

Vom întări neabătut relațiile cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, precum și cu țările capitaliste dezvoltate în spiritul politicii de coexistență pașnică. Pornim de la faptul că în actualele împrejurări nu există decît o singură cale care să asigure dezvoltarea independentă și liberă, progresul fiecărei națiuni, și această cale este dezarmarea și pacea! (Urale și aplauze puternice).

Nous gîndim trebuie să promosem de la renunțarea la desarmare, la politica de înarmare, de asuprire a altor națiuni și popoare, de la neamestecul în treburile interne.

Așa cum am menționat la Conferința Națională a partidului, România este hotărâtă să facă totul pentru a contribui la dezarmare, și în primul rînd la dezarmarea nucleară, pentru asigurarea păcii, a dreptului suprem al popoarelor la libertate și independență, la existență, la viață, la pace! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu — pace!", „Dezarmare — pace!”).

Semnarea Acordului dintre Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii cu privire la rachetele nucleare cu rază medie și mai scurtă de acțiune reprezintă un eveniment istoric, dar el nu constituie decît un prim pas pe calea înlăturării uriașelor stocuri de arme nucleare în stare să distrugă de mai multe ori întreaga omenire.

Îată de ce este necesar să intensificăm eforturile pentru realizarea de noi acorduri în direcția reducerii cu 50 la sută a armelor nucleare strategice, pentru orînduirea experiențelor nucleare, pentru renunțarea la militarizarea Cosmosului, pentru trecerea la reducerea armelor convenționale în Europa și în întreaga lume. Mai mult ca orînd este necesar ca toate statele și popoarele din Europa, din întreaga lume să-și unească forțele în această activitate.

Trebuie să acționăm pentru soluționarea tuturor problemelor pe calea tratativelor, pentru renunțarea cu desăvîrșire la forță și la amenințarea cu forță.

Situația economică mondială este deosebit de gravă. Prevederile pentru anul viitor sînt sumbre. În mod deosebit țările în curs de dezvoltare se găsesc într-o situație de nesupunat.

Îată de ce este necesar să se acționeze cu toată hotărîrea pentru o soluție globală a problemelor subdezvol-

țării, și în primul rînd a problemei datoriei externe a țărilor în curs de dezvoltare, pentru organizarea, în cadrul Organizației Națiunilor Unite, a unei conferințe internaționale în aceste probleme. Trebuie să se asigure participarea tuturor statelor, fără deosebire de orînduire socială, la soluționarea problemelor internaționale complexe. Se impune să crească și mai mult cultul Organizației Națiunilor Unite și al altor organisme în viața internațională!

Situația internațională gravă și complexă impune ca o necesitate unirea tuturor forțelor pentru oprirea cursului periculos al evenimentelor spre război, spre catastrofa nucleară, spre înfrățirea situației economice a țărilor în curs de dezvoltare.

Să acționăm pentru realizarea unor noi relații economice și politice, de prietenie și colaborare între toate popoarele, asigurînd dezvoltarea economică-socială liberă a fiecărei națiuni! Numai așa se va asigura viitorul omenirii, se va impune dezarmarea, se va asigura pacea! Numai așa șom afirma o nouă gîndire și un nou mod de acțiune în soluționarea problemelor complexe internaționale, care să asigure un viitor liber, independent, de bunăstare și ferice tuturor națiunilor lumii! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează cu însuflețire „Ceaulescu — P.C.R.!", „Ceaulescu și poporul!”).

Dragi tovarăși,

Încă o dată, de la tribuna Marii Adunări Solenne, doresc să exprim cele mai calde mulțumiri Comitetului Central al partidului, tuturor organelor și organizațiilor de partid, organelor de stat, organizațiilor de masă și obștești, organelor democrației muncitorești-revoluționare, urările cele mai bune de succes în întreaga activitate, de multă sănătate, de satisfacție și ferice! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează cu însuflețire „Ceaulescu și poporul!”).

Toate aceste manifestări la adresa activității mele le consider, totodată, adresate partidului, în rîndul căruia mi-am desfășurat și mi-am desfășor întreaga activitate revoluționară, în slujba poporului, a socialismului și comunismului! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.!", „Ceaulescu — La mulți ani!”).

Totodată, de la această înaltă tribună, vă adresez vouă, tuturor participanților la adunare, Comitetului Central, organelor și organizațiilor de partid, organelor de stat, organizațiilor de masă și obștești, organelor democrației muncitorești-revoluționare, urările cele mai bune de succes în întreaga activitate, de multă sănătate, de satisfacție și ferice! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează cu însuflețire „Ceaulescu și poporul!”).

Încă o dată, privind retrospectiv întreaga mea activitate revoluționară de peste 56 de ani, trebuie să declar că au fost ani nu ușori, ani grei de muncă și luptă, dar și de multe satisfacții. Împreună cu mulți tovarăși din generația luptei ilegale și a revoluției, a construcției socialiste, am avut fericea de a participa activ la realizarea mărețelor programe de făurire a socialismului în România, de ridicare a bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni. Nu există și nu poate exista pentru un revoluționar o satisfacție mai mare decît aceea de a fi participant activ la realizarea năzuințelor poporului de bunăstare, de libertate, de ferice! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Acum, la aniversarea zilei mele de naștere și a peste 56 de ani de activitate revoluționară, doresc să declar din nou că, dacă, prin abstracție, ar trebui să resimțim viața de la început, să fac-o ca și atunci, fără nici o rețineră, cu încrederea deplină în cauza luptei revoluționare a partidului, fiind convins că numai și numai pe calea luptei revoluționare, în rîndurile Partidului Comunist, se pot lăcădi asupra, înegalităților sociale și naționale, se poate asigura trîmbul celei mai drepte societăți din lume — a socialismului și comunismului — se poate asigura pacea! (Aplauze puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu, România — stîmna noastră și mîndria!", „Ceaulescu și poporul!", „Ceaulescu — La mulți ani!”).

În aceste momente solenne, asigur Comitetul Central, partidul, întregul nostru popor că și în viitor, voi face totul pentru realizarea Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și de înaintare spre comunism, că nu voi preocupă nici un efort pentru a asigura dezvoltarea tot mai puternică a forțelor de producție, a patriei noastre socialiste, ridicarea continuă a bunăstării materiale și spirituale a întregii națiuni, întărirea forței materiale și spirituale a țării, a independenței și suveranității României! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Mă adresez tuturor tovarășilor de muncă și luptă, Comitetului Central, tuturor organelor de partid și de state democratice muncitorești-revoluționare, întregului nostru popor cu chemarea de a acționa într-o deplină unitate, de a face totul pentru realizarea mărețelor obiective de dezvoltare a patriei noastre și de ridicare a ei pe noi culmi de progres și civilizație, asigurînd întregii națiuni o viață demnă, liberă, un viitor luminos! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu — P.C.R.!", „Ceaulescu și poporul!”).

Doresc să asigur, și în aceste momente solenne, pe totii prietenii noștri de peste hotare, toate statele și popoarele lumii că vor avea întotdeauna în poporul român un partizan activ în lupta pentru o lume mai dreaptă și mai bună, pentru dezarmare, pentru pace și colaborare între toate națiunile lumii! (Aplauze și urale puternice; se scandează îndelung „Ceaulescu — pace!", „Ceaulescu — România, pacea și prietenia!”).

Încă o dată, vă adresez tuturor — partidului, poporului — cele mai vii mulțumiri și totodată urarea de noi și noi succese în întreaga activitate, în lupta pentru pace și pentru un viitor luminos! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Vă doresc tuturor, întregii noastre națiuni împlinirea tuturor năzuințelor de mai bine, multă sănătate și ferice! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Vă doresc tuturor, întregii noastre națiuni împlinirea tuturor năzuințelor de mai bine, multă sănătate și ferice! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

Vă doresc tuturor, întregii noastre națiuni împlinirea tuturor năzuințelor de mai bine, multă sănătate și ferice! (Aplauze și urale puternice, prelungite; se scandează îndelung „Ceaulescu și poporul!”).

HOTĂRÎRE-DECRET

a Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

privind conferirea Titlului de Onoare Suprem

„EROU AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA”,
Ordinului „Victoria Socialismului” și Medaliei Jubiliare
tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU,
secretar general al Partidului Comunist Român,
președintele Republicii Socialiste România

Pentru îndelungata și eroica activitate revoluționară, patriotismul înflăcărat, dirigența, demnitatea și curajul în lupta pentru apărarea intereselor clasei muncitoare, a libertății, independenței și suveranității patriei, pentru dreptate socială și națională, bunăstarea și progresul poporului român.

Pentru rolul hotărâtor în elaborarea strategiei generale de dezvoltare economică-socială a patriei, pentru contribuția determinantă la creșterea și modernizarea forțelor de producție, a industriei, agriculturii, a tuturor ramurilor economiei naționale, la afirmarea tot mai puternică a revoluției tehnico-științifice și a noii revoluții agrare, la sporierea rolului științei, învățămîntului și culturii, la ridicarea continuă a nivelului material și spiritual al întregului popor, la făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea spre comunism.

Pentru rodnica și intensă activitate consacrată întăririi rolului conducător al Partidului Comunist Român, centru vital al națiunii în întreaga operă de construcție socialistă din patria noastră, perfecționării neîntrerupte a funcțiilor statului, dezvoltării democrației muncitorești, revoluționare și creării unui cadru larg democratic, care asigură participarea nemijlocită a oamenilor muncii la conducerea tuturor domeniilor vieții economice și sociale, a întregii societăți.

Pentru contribuția determinantă adusă la dezvoltarea gândirii și practicii revoluționare în țara noastră, la fundamentarea și stabilirea direcțiilor, obiectivelor și orientărilor privind dezvoltarea în perspectivă a societății românești, la îmbogățirea cu noi teze, concepte și idei originale, de o inestimabilă valoare, a patrimoniului socialismului științific, a cunoașterii universale.

Pentru strălucita și neobosită activitate desfășurată pe plan internațional, pentru valoroasele inițiative și acțiunile deosebite consacrate apărării păcii, înfăptuirii dezarmării nucleare și convenționale, soluționării, pe calea tratativelor, a proble-

melor complexe ale lumii contemporane, lichidării subdezvoltării și instaurării noii ordini economice mondiale.

Pentru contribuția esențială adusă la întărirea prieteniei și colaborării României cu țările socialiste, cu țările în curs de dezvoltare, cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială, pentru aportul hotărâtor la fundamentarea și orientarea întregii politici externe a partidului și statului, la creșterea continuă a prestigiului României în lume.

Exprimînd sentimentele de nețărmurită dragoste și aleasă stimă, de înaltă considerație, pentru întreaga activitate pusă în slujba intereselor supreme ale națiunii, ale progresului și prosperității patriei.

În semn de profund omagiu, înaltă cinstire și recunoștință ale întregului partid și popor.

Cu prilejul celei de-a 70-a aniversări a zilei de naștere și a peste 55 de ani de neîntreruptă și eroică activitate revoluționară, patriotică.

Comitetul Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România

HOTĂRĂȘC ȘI DECRETEAZĂ:

ARTICOL UNIC: — SE CONFERĂ TITLUL DE ONOARE SUPREM „EROU AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA”, ORDINUL „VICTORIA SOCIALISMULUI” ȘI MEDALIA JUBILIARĂ TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, SECRETAR GENERAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, PREȘEDINTELE REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA.

Semnează membrii Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român și membrii Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Înaltă cinstire

Urmare din pag. 1

Epoca Nicolae Ceaușescu, epoca marilor noastre zidiri, epoca marilor noastre programe și înfăptuirii reprezentate treapta unei uriașe și necontenite ascendențe în cîmpul valorilor materiale și spirituale făurite cu poporul și pentru popor. S-a subliniat aceasta cu deosebită mîndrie și satisfacție, cu deosebită și profundă recunoștință, cu deosebită și înflăcărată dragoste, cu deosebită stimă. Omagiul adus cu prilejul zilei aniversare a marelui Erou al națiunii noastre este omagiul de inimă și conștiință al tuturor generațiilor. Se cuprinde în el și acea necontenită și fermă hotărîre de a face totul pentru a urma calea îndemnulilor și orientărilor secretarului general al partidului, se cuprinde în el și acea înaltă și nobilă profesie de credință în fața prezentului și viitorului țării, aceea prin care, cuget și faptă, hotărîre și gînd, mai departe, se vor dedica binelui și fericirii poporului, slujirii neabătute a intereselor fundamentale ale națiunii. Pe tot cuprinsul țării au avut loc manifestări omagiale, sărbătorite, și în toate acestea este vădită unitatea indestructibilă a poporului în jurul partidului, a secretarului său general, este vădită angajarea fermă, revoluționară de a da acestei unități o acoperire în fapte și mai mari, exemplare, pentru împlinirea neabătută a programelor stabilite de Congresul al XIII-lea și realizarea marilor obiective economice și sociale care ne situează într-o nouă perspectivă și face trecerea, sub semnul unei noi calități a muncii și vieții, spre milenii noi.

La București a avut loc adunarea solemnă omagială consacrată celei de-a 70-a aniversări a zilei de naștere și sărbătoririi a peste 55 de ani de activitate revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, s-a transmis Mesajul omagial de felicitare adresat de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat, Guvernul Republicii Socialiste România, Marea Adunare Națională și Frontul Democrației și Unității Socialiste. Prin-ouro hotărîre-decret tovarășului Nicolae Ceaușescu i-a fost conferit Titlul de Onoare Suprem

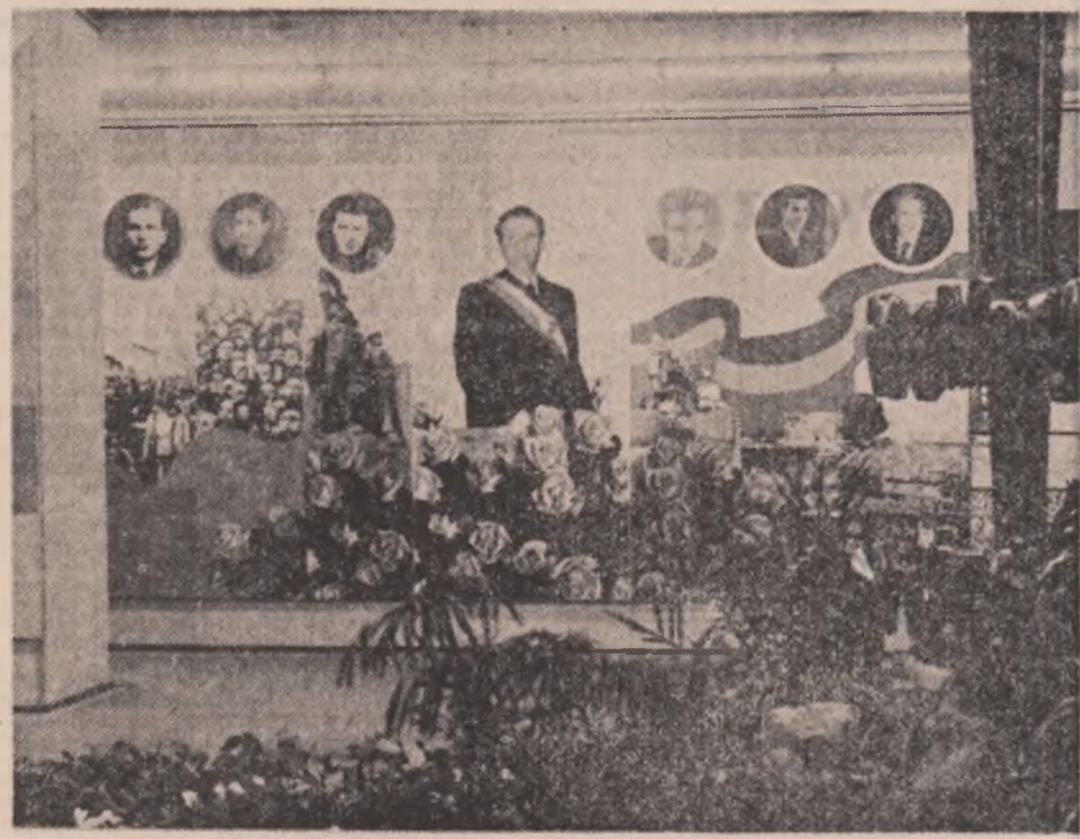
„Erou al Republicii Socialiste România”, Ordinul „Victoria Socialismului” și Medalia Jubiliară. Situndu-vă cu strălucire, prin întreaga dumnezeavăstră activitate, în rîndul celor mai de seamă fii și patrioți ai țării, între marii eroi ai neamului nostru care au așezat, cu dragoste și abnegație, faptele lor de muncă și vitejie la temelii propășirii țării — se spunc în Mesajul omagial de felicitare — ați inaugurat, mult stimat și iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, în istoria patriei o perioadă bogată de înfăpturi fără egal în mulțimile noastre extinse a poporului român.

Sînt cuprinse aici gîndurile și sentimentele ale întregii țări. Sînt rostite astfel adevărurile care fac din cartea de istorie a țării și din extraordinarele ei realități de astăzi o înflăcărată și demnă mărturie pentru viitor. În personalitatea de excepție a conducătorului partidului și țării sînt intruchinate cele mai alese virtuți ale neamului, voința și nădejdea de mereu mai bine ale țării, hotărîrea și abnegația de a face totul pentru continua înflorire economică și socială a patriei. Sărbătorind și omagiiind lupta, munca și viața celui ales să ne conducă, poporul și patria și-au sărbătorit înaltul și cuceritorul lor destin. Nu există și nu poate exista pentru un revoluționar — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la adunarea solemnă omagială — o satisfacție mai mare decît aceea de a fi participant activ la realizarea năzuințelor poporului de bunăstare, de libertate, de fericire! Este aceasta și chemarea adresată partidului și țării, este îndemnul viu și călăuzitor care, asemenea unui suprem legămint, străbate inima și conștiința tuturor generațiilor, făcînd din cugetul și faptul de muncă revoluționar un mod al existenței ineseși, o dovadă a existenței demne, plene.

Vibrantul omagiu adus conducătorului partidului și țării este totodată și înalta angajare de a-l urma în tot ce gîndește și întreprinde, avînd în strălucita sa operă teoretică și practică felul însuși de a aborda prezentul și viitorul, cauza indestructibilă a unor tot mai mari și prodigioase împliniri. Într-o lume a păcii și înțelegerii la a cărei edificare contribuie cu o strălucită și necontenită dăruire.

„LAURI PE STEMĂ”

Sînt aniversările adevărate, și adînci, emoții poetice în fata rosturilor noastre omenești. În aceste zile de ianuarie, cînd continuăm a ne gospodări în propria casă istoria și ziua de mine, aniversăm nașterea Președintelui țării. Simbolică este și lingva dora Unirii, căci, de fapt, sărbătorim o viață pilulilor dăruită istoriei contemporane și eforturilor noastre de a o umaniza. Evenimentul este marcat și de volumul omagial „Lauri pe stemă”, apărut, sub egida Uniunii Scriitorilor la Editura Cartea Românească. Forțe scriitoricești ce aparțin diferitelor generații captează, cu varietate stilistică și intensitate afectivă, entuziasmul colectiv, în texte expresive — fie că este vorba de poeme sau de fragmente de proză, eseur, itinerarii reportajice, mărturisiri, reconstituiri biografice sau autobiografice. Creatorii își desăfoară notele individualizante — de factură ideatică și stilistică — înăuntrul unei orchestralități patetice. Timbrul personal capătă o altă relevanță în spațiul acestui sîmbor aniversar oficial, dar nu și ocazional, astfel încît se aspiră la restituirea unor dimensiuni definitorii ale conștiinței noastre istorice: preocuparea de împlinire individuală și colectivă prin muncă liberă și competentă, sub semnul egalității, independenței și păcii, a luptei de țară și de Limba Română. Aceasta explică de ce Neculai Chiriac, de pildă, simte nevoia recursului la tonul și ritmurile interioare ale poeziei eminesciene: „Ce-ți doresc eu, Tîe, Om de omenie, / Tîe, fiu al țării și-al ei om din țară / Să ne stai, spre slavă celor ce-or să vie, / Conștiinței noastre pururi să rămi, / Să ne fie, lumii, pildă tricolor, / Glasul Tău de pace să sune domnesc. / „La mulți ani!” — din mine vorbește și iau zborul... Azi și-o deauna asta și-o doresc!” (Ce-ți doresc eu tîe, p. 90). Destinul Președintelui se confundă cu destinele contemporane ale țării. De aceea, multe versuri sînt intîmpinări suferite și poetice în fața universului de simboluri clădit de și în spiritualitatea acestor locuri de muncă și în noile descoperiri și limpeziri pe care le trăim. Ca în acest frumos și sfios Inn (p. 203-204) semnat de Gheorghe Istrate: „Mărire tîe, Patrie curată, / rezerva mea de timp și de cuvînt; / deasupra ta lumina n-are pată, / pămîntul tău rezăvălește / și scroștește jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har. / Nevrednic — dar ființă de pămînt / replîmădînd cenusă ta vitează, / mă nasc mereu din primul tău cuvînt / precum lumina lumii dintr-o rază, / / Invată-mă-n tăcerea ta să simt, / înțelegerea și înțelegerea de faptă — / învătă-mă cum să-mi înalț prin puiberi / iasării cutezantei omenești. / Tu iartă-mi și visarea și suspulul, și plugul de lubire cînd te ar, și limpezite-ți mișcarea și destulul, / și ocroteste jertfa mea de har.

Un vast și luminos portret al patriei

În ziua de manifestări omagiale prilejuită de acest an aniversar, când întreaga suflare românească cuprinsă între fruntările patriei noastre socialiste a sărbătorit după străbuni, ziua de naștere și cea peste 55 de ani de neobosită activitate revoluționară și patriotică a președintelui țării, cel mai iubit fiu al acestui popor, tovarășul Nicolae Ceaușescu, la locul de cinste se înscrie și expoziția națională omagială deschisă în sălile Muzeului de Artă al Republicii. Onorată de înalta prezență a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a tovarășii academicienilor doctor inginer Elena Ceaușescu ca și a celorlalți tovarăși din conducerea partidului și statului nostru, expoziția se constituie nu numai într-un emoțional și grațios semn de recunoștință față de personalitatea excepțională a celui sărbătorit, ci și ca un portret sui-generis al țării în istoria și revoluționara ei devenire pe drumul edificării socialiste și comuniste. Valoarea cu totul distinctivă a acestei expoziții omagiale constă în alierea sugestivă a două filioane documentare, expresiv ilustrate de-a lungul întregului parcurs expozițional. Este vorba, în primul rând, de marcarea convingătoare, prin argumente documentare esențiale, a afirmării și a participării nemijlocite a tovarășului Nicolae Ceaușescu, încă din fragedă tinerețe, la marile bătălii de clasă, revoluționare, închinată apărării intereselor vitale ale maselor și națională împotriva fascismului, a războiului și a inrobirii imperialiste a țării. Pilditor este marcat, în acest traseu de vibrantă evocare documentar-istorică a trecutului revoluționar și patriotic al tovarășului Nicolae Ceaușescu, și secvența contribuției sale deosebite la pregătirea și înfăptuirea Revoluției de eliberare socială și națională antifascistă și antiimperialistă din August 1947.

Biografia revoluționară, de militant neobosit pentru cauza propășirii națiunii române în concertul civilizației universale, pentru împlinirea și consolidarea cuceririlor dobândite, cu preț al tuturor luptelor și sacrificiilor, continuă, prin intermediul unor inscripții și imagini concludente în domeniul de excepție plămădită din substanța cea mai scumpă a acestui neam: iubirea de libertate, de dreptate, de adevăr, de muncă, de patrie. Din acest moment, destinul Eroului se confundă indistinctibil cu cel al poporului și al țării.

Se disting, în tot acest segment al expoziției, contribuțiile de extremă importanță, profund originale, ale gândirii politice a tovarășului Nicolae Ceaușescu, cuprinderea sistematică de amploare universală, riguros științific și consecvent revoluționară, deschisă tuturor tendințelor înnoitoare, progresiste, afirmate în lume, a acti-

vității sale în fruntea țării, domenii capitale ale vieții noastre politice, economice, sociale, spirituale. Personalitatea deosebit de complexă, de covârșitoare probitate revoluționară și patriotică afirmată practic în toate sferile de activitate umană, a președintelui țării este reliefată prin această portretizare a însuși chipului țării, a realităților ei fundamentale, a adevărului ființei ei materiale și spirituale. Expoziția se constituie, pe acest plan, într-una dintre cele mai directe și mai obiective demonstrații despre actualitatea dezvoltată ce se desășoară în prezent, în țară, în lume, fertil, creator, semnificativ pentru aceste timpuri eroice și pentru acest popor eroic aflat în plin efort de conturare, la scara istoriei contemporane, a propriului său drum și destin socialist.

Un important compartiment al expoziției omagiale înmănușează contribuția artelor române la îmbogățirea paștei noastre de valori — mărturie, transfigurată, se înțelege, prin mijloacele specifice artei, ce eternizează în culoare, bronz, marmură sau în mari compoziții adevărate și simbolurile acestei epoci de strălucite înfăptuiri, monumentale prin ea însăși și prin titanismul muncii și al angajării umane. Cum este și firesc, creația plastică a acestor ani a concentrat în figura secretarului general al partidului atribuțiile de erigite ale Eroului vizionar și generator de nestăvilită energie creatoră ale întregii noastre națiuni. Se împlinește, astfel, printr-un concertat și inspirat demers estetic, vocația documentar-istorică și educativă a artei noastre socialiste. Ca o incunabură exemplară a întregului parcurs expozițional, emanată strălucită a inesenței demonstrațiilor istorice, pe care poporul nostru a trăit-o în tot acest interval de vreme — prin experiența revoluționară de luptă și activitate, a celui mai iubit fiu al națiunii — ultimele standuri ale expoziției se ilustrează prin opera teoretică — filozofică, economică, politică, sociologică, istorică a secretarului general al partidului. Sinteză atotcuprinzătoare ce a ajuns chiar în aceste sărbătorite zile, la tomul al 30-lea, pilditorul călăuză teoretică și practică pentru opera de construcție socialistă multilateral dezvoltată ce se desășoară pe pământul României contemporane, scena operă adevărată toate sferile de activitate umană. Ilustrează cu pregnanță forța și originalitatea gândirii politice a tovarășului Nicolae Ceaușescu, vasta sa experiență și maturitatea revoluționară, ardenta patriotică a ființei sale.

Expoziția națională omagială organizată la Muzeul de Artă al Republicii este însoțită prin substanța și convingătoare și ilustrată documentar, într-o vibrantă și patetică lecție de istorie și conștiință revoluționară. Măgul pilditor pentru generațiile prezente și viitoare de constructori ai noii noastre societăți socialiste de felul cum un înalt cerc revoluționar și științific dobândește prin vreme, prin strădani îndelungi și neabătute ale unui popor de oameni muncitori, plămădă unică a realităților ce le trăim: vastul și luminosul portret al României contemporane.

Corneliu Antim

Acum în Epoca de aur

Trecuți în Cartea Neamului, în Fieca lui tandră și eroică ne sînt vitejii și-nțelepții, nemurire trăindu-și, luminînd acest pămînt.

Cu patria, neajmuriți, acum, în epoca de aur, ne-am ales un singur ideal, un singur drum — spre comunism. Al noii noastre Congres

ne-a dăruit Conducătorul, țara l-a însoțit mereu, încrezătoare. Cum reinvie toate, primăvara, așa-l urmărim pe-o Libertății Soare.

Așa-l purtăm în noi, precum cimpia își duce valul macilor înalt, spre țara înfinită — România, spre inima Itilului Bărbat,

spre-omiază devenirilor fierbinte, ce-i timpul însuși, în tipare noi. Așa-l iubim pe-al țării Președinte și Fiul ei, erou între eroi.

Ion Popescu

Contopirea

Cum e copacul secular puternic pururi prin contopirea sevelor, tot astfel rămîne semeță puternică prin decenii a prea vitează frunte: Cîrmaciul, prin marea dăruire prin contopirea cu patria sa.

Cristin Petre

Aici, lingă inima patriei

Aici, lingă inima patriei, toate visele, toate fațele, toate-mpîlnirile noastre se string în unu-i-nou, noi umăr la umăr le ducem alături, le simțim lingă propriile noastre inimi, ne ferim și ne pre-ferim cu ele, lumina lor ne străbate oseneni amiezilor înalte de vară, credința în ele însemnă-adevăr, durată și pace însemnă... Dacă vom deschide larg ferestrele, păsori vor veni să ni se așeze în palme, cerul ne va așeza în suflet dimineți, fericele privirile ni se vor roti peste insorțite lanuri, peste apele limpezi peste miraculoase grădini — cum numai în ochii copiilor sînt, peste cetățile neingenunțiate de ani în care strămoșii cu vitejie au stat la fruntarii — cetăți ale singelui nostru le putem spune, ele stau alături de alte cetăți înnoite mereu cu gigantice turnuri și schele, fîșite din puterile visului din cumințenia și, deopotrivă, dorința noastră de-nalt... Aici, lingă inima patriei, noi umăr la umăr alături trecind pe sub arcuiea blindă de zile și nopți, simțim o pulsație unică și-nrîdnim și o-nscrim în vise și-nrîdnim și o trecem în fapte și evem de pe-acum viziunea fericii viitoare.

Eugeniu Nistor

Din suflet

Stejar din lanuar' etern ne-ai înalțat pe treapta aurie, Anii multui popor îți urează din suflet cu frumoasa Românie!

Marilena Moldovan

Identitatea României

Un cuvînt tînd se dobîndește tot mai mult valoare de simbol al timpului nostru: cuvîntul identitate. Setea de identitate, voința de constituțizare, de afirmare și de păstrare a identității în fața unor factori ce caută anularea ei poate fi caracterizată în momentul de față drept trăsătură dominantă a tendinței dominante a mișcărilor actuale în urma cărora se configurează, istoric și spiritual, un anumit segment din existența în timp a speciei umane. Este vorba deopotrivă de identitatea individuală și de cea colectivă. De identitatea insului singular, amenințată de un proces universal de entropie, fenomen intrat deja în tematica literaturii și meditației filozofice, și este vorba în egală măsură de identitatea colectivă. De la aceea a grupurilor, la a națiunilor și grupurilor de națiuni care-și simt o solidaritate de destin afirmată de-a lungul secolelor. Și este vorba în gradul suprem, de identitatea ființei umane ca atare, amenințată ca niciodată în istoria speciei de un proces de aneantizare, care în formele mai puțin perceptibile duce la anularea umanului în favoarea robotului, iar în formele inspăimîntătoare-apocaliptice se numește cursa spre prăpăstia holocaustului universal și al autodistrugerii planetei întregi.

Pentru fiecare francez al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istoriografiei mondiale, Fernand Braudel, și-a încheiat monumentală operă cu o carte intitulată „Identitate de la France. Cine ar fi putut crede că a dîntre națiunile cele mai strălucite realizate, ca destin istoric și spiritual, din cîte cunoaște istoria și cultura franceză al acestei jumătăți de secol și unul dintre maeștrii istor

Lorificarea moșterii literare

Memoria literaturii

Recucerirea memoriei literaturii, evidentă în anii care urmează lui 1965, se începe (ca într-o mișcare a unui arc suflătesc îndelung încordat) din toate părțile, contribuția impresionantă cantitativ fiind acordată de edituri și aparținând clasicii, redate acum în forme organizate și cu adevărat științifice. La drept vorbind, imaginea rezultată acum, la mai bine de două decenii de la acea clipă de renaștere a lucidității, este impunătoare și putem zice că, oricâte corectii ar fi posibile, izbînzile se arată a fi maiore. O întregă literatură românească se infățișează, în forma ei naturală, ochiului limpezit de prejudecări, conținând toate valorile posibile și care fac evoluția creației să se ordoneze în marginile constituite tradițional și verificate. Creația de acum se confirmă prin apodopele de ieri.

Si, totuși, o literatură cu adevărat importantă și conștientă de locul ei pe pământ trăiește, înainte de toate, prin sinteze și atunci cînd acestea apar, după legi care par a fi ale infăbiului, desi prețurile sint laborioase și anafătează toate argumentele potențiale, sentimentul de legitimitate crește și sintezele justifică și afirmă creativitatea unui popor, ele formează cerul moral sau care o existență istorică organică se desfășoară. De altminteri, acest spirit al sintezei este hotărîtor într-o cultură obligată să se definească în raport cu o tradiție și o cultură anterioară edificată de acum căci o cultură nu se construiește pe goluri. Astfel, a cunoaște azi cercetările de ieri și în ordinea evoluției, înaintarea prezintă repere sigure, certitudinile și necesitatea de a continua cu strictețe ceea ce este de dezvoltat și trăgînd din gîndurile anterioare edificiul de acum căci o cultură nu se construiește pe goluri. Astfel, a cunoaște azi cercetările de ieri și în ordinea evoluției, înaintarea prezintă repere sigure, certitudinile și necesitatea de a continua cu strictețe ceea ce este de dezvoltat și trăgînd din gîndurile anterioare edificiul de acum căci o cultură nu se construiește pe goluri.

Si, în definitiv, ce ar fi putut să fie, dacă nu o schiță lipsită de viitor, o literatură unde memoria sintezelor s-a pierdut? A poseda, alectuitor cu tenacitatea unui benedictin, documentul cultural și de civilizație al substratului, așa cum s-a exprimat în „Gecia” lui Vasile Părvan și chiar ipotetiză lui, aflată la frontiera cu o mitologie cultă, de Kalevală carpatică, surprinsă de Nicolae Densușianu în „Dacia preistorică”; a cunoaște o hartă proporțională nu doar de valori, ci și de virtualități creatoare, restituind spațiului originar românesc aptitudinea esențială de a crea și comunicînd, prin „Istoria literaturii române de la origini și pînă în prezent” a lui G. Călinescu, ceea ce face, sub raport antropologic, specificul național al românilor; a privi, de la înălțimea fenomenelor universale de civilizație, „Istoria poporului românesc și a stabili, încă o dată, „Locul românilor în istoria universală” așa cum l-a înțevăzut, cu înțuție genială, Nicolae Iorga; a înțea, prin Hasdeu, studiul filologic și al istoriei românești deopotrivă, în „Elymologium Magnum Romaniae”; a redescoperi, odată cu Lucian Blaga, „Spațiul morioric” și laolaltă cu G. Ibrăileanu — „Spiritul critic în cultura românească”; a descifra, ca într-un bloc de marmură unde stau toate formele posibile, formula cercetării istoriografice românești așa cum se prevedea în „Descripția Moldaviei” și în „Invenimentul atque decretaentia”, aparținînd lui Dimitrie Cantemir — aceasta este a te regăsi cu adevărat, sint monumente care legitimează o cultură și afirmă vitalitatea unei civilizații, conținînd răspunsul fundamental către univers pe care îl dă, în cuprinderea unor epoci, un popor.

Astăzi, aceste monumente sînt, spiritualmente, contemporane cu noi, și de-aci se poate porni o recucerire a unei istorii pe care putem să o scriem, în fine, „asa cum a fost”, o istorie a unui popor demn și ant de creație și tot atât de profund ca și altele. Sinteza universalizantă o cultură, o legitimează valoric, îi justifică existența și de-aceia, putem zice că avînd, de douăzeci și trei de ani, conștiința puterilor proprii și recitîndu-și acest spirit fundamental al sintezei, am regăsit o dimensiune universală.

Artur Silvestri

H.H. Cotargi: „Oțelul”

În ultimul sfert de veac, etnologia și folcloristica au cunoscut o dezvoltare remarcabilă, astfel încît acestea au dobîndit azi un rol preeminent între științele umaniste prin orientarea spre probleme fundamentale ale spiritualității românești, prin tendința de afirmare a unei gândiri teoretice originale, prin folosirea metodelor adecvate domeniilor, toate subsumate unui vast program, bine definit, de la valorificarea moșterii culturale pînă la realizarea studiilor de sinteză și la edificarea unor lucrări de interes național.

Starea deosebită în care se află aceste discipline astăzi și favorizată de factorii cu rol precumpănitor în cercetarea de ansamblu: studiul actual al folclorului și al culturii populare oferă încă un timp larg de investigație a fenomenelor vii, cercetarea se face în institute de specialitate, în primul rînd Institutul de cercetări etnologice și dialectologice, Institutul de istorie și teorie literară „G. Călinescu”, Muzeul Satului și de artă populară, Muzeul etnografic al Transilvaniei, Centrul de lingvistică, istorie literară și folclor din Cluj și cel din Iași s.a.

În aceste institute și muzee își desfășoară activitatea cercetătorii de marcă, iar aceste centre de creație științifică editează reviste în care sînt prezentate rezultatele cercetărilor, unele de tip interdisciplinar, care apăsă și constituie căminele din sintezele integratoare. Revista de etnografie și folclor, Revista de istorie și teorie literară, Anuarul Arhivei de folclor din Cluj, Anuarul Muzeului etnografic al Transilvaniei,

Spiritul inovator, istoric al Congresului al IX-lea al P.C.R. a însemnat, pentru conștiința literaturii, o redescoperire, esențială a tradiției maiore a românilor, a evoluției culturale specifice și a locului pe care literatura noastră îl are între literaturile lumii. Această deschidere teoretică s-a însoțit de o acțiune conjugată și tenace, cu rezultate dintre cele mai bune în domeniul editorial, astfel încît putem spune acum, la peste două decenii de la acel moment de regisire de sine a unei culturi, că avem prezănt cadrul fundamental pentru izbînzile maiore, al căror temelie este îndeplinirea conștiința apartenenței la un popor, la o cultură, laia de ce o recapitulare a vastului proces de restituire desfășurat de conștiința literară românească de azi după 1965 este, deopotrivă, și o propunere pentru viitor; literatura, ca fenomen care exprimă specificitatea unei națiuni, de la aceste date cadre fundamentale trebuie să pornească.

Marius Bunescu: „Santier”

„Serii” și „Colecții”. Cronicile

De aproape un secol și jumătate, valorificarea tezaurului analitic al poporului român constituie o direcție însemnată în cadrul eforturilor desfășurate de istoriografia noastră pentru a asigura cercetării trecutul o bază documentară bogată și solidă. Pionieri și în acest domeniu, Nicolae Bălcescu și Mihail Kogălniceanu au pus bazele editării cronicilor românești, cel dintîi prin tipărirea unor cronici muncite în „Magazin istoric pentru Dacia” (1845—1847) iar cel de-al doilea prin colecția sa de cronici moldovenești, apărută în 1845—1852 și reeditată în 1872. Ulterior, în aceeași direcție au acționat, cu rezultate absolut remarcabile, Ioan Bogdan — care a descoperit și editat întreaga analiză moldavă dinaintea de Grigore Ureche — și Constantin Giurescu, ale cărui studii și editări (în primul rînd cea a cronicii lui Ureche) au rămas modele clasice. În perioada interbelică, acestor eforturi li s-a alăturat P. P. Panaitescu, specialist de primă mîină al cronicii românești din veacul XVII. Firește, cercul editorilor din cronici privind istoria poporului român nu s-a limitat la aceste nume de iniție mărime.

Desi o „Comisie istorică a României” își propusese, ca unul din scopuri, tomul editarea cronicilor narative, acest Corpus Chroniconum Romaniae — e cărui necesitate o proclama I. Bogdan în 1905 — nu a putut fi realizat. Abia în 1953 s-a inițiat, în cadrul Institutului de istorie al Academiei (ulterior, Institutul de istorie „N. Iorga”) un plan pentru coordonarea eforturilor în vederea întocmirii editării critice de cronică; s-au pus, astfel, bazele Cronicile medievale ale României, prelucrată de Editura Academiei în 1959 cu Cronicile slavo-române din sec. XV—XVI, publicate de Ioan Bogdan; realizat de P. P. Panaitescu, el a constituit volumul II al colecției. Alături de cele mai vechi cronici ale Moldovei medievale (Letopisetul Anonim, Letopisele de la Putna), volumul mai cuprindea și scrierile cronicarilor din veacul XVI — Macarie, Eftimie și Azarie — incluzînd, în plus față de vechea ediție Bogdan și cronici moldo-germană (din vremea lui Ștefan cel Mare) și celebrele „Învățătură” ale lui Neagoe Basarab.

S-au editat, în anii următori, mai multe volume de cronici: „Istoria Tării Românești”, 1299—1690, „Letopisetul Cantacuzinesc” (ed. crit. de C. Grecescu și D. Simonescu, 1969); „Istoriile domnilor Tării Românești de Radu Popescu vornic (ed. C. Grecescu, 1963); „Cronica Ghiculesților, Istoria Moldovei între anii 1695 și 1754 (ed. Nestor Camariano și Adriana Camariano-Cloran, 1965). Acestea au format volumul III, IV și V ale amintitului colecții.

Cadrul oferit de inițierea acestei colecții nu a fost de natură să concentreze eforturile în munca de editare a cronicilor noastre; astfel, marii cronicari moldoveni nu au fost (de la început, se pare) inclusi în colecție; letopisetul lui Grigore Ureche a fost editat de P. P. Panaitescu în 1956 (reeditarea din 1958 a rămas pînă azi de bază), scrierile lui Miron Costin au fost editate tot de P. P. Panaitescu în 1958 (ediția din 1965 rămînd de bază) iar opera lui Ion Neculce a fost tipărită de Iorgu Jordan în 1955 și 1959. Toate acestea au apărut în fine, în Editura de stat pentru literatură și artă (ESPLA).

În chiar anul cînd a debutat colecția „Cronicile medievale ale României” (1959) Editura științifică a tipărit Istoria Tării Românești de la octombrie 1688 pînă la martie 1717, Cronica anonimă (ed. C. Grecescu) iar doi ani mai tîrziu, la ESPLA, au apărut Cronicarii munteni în două volume (ed. M. Gregorian).

Colecția a continuat cu Cronicii și povestiri românești versificate (ed. D. Simonescu, 1967) Nicolae Stoica de Hateg, Cronica Banului (primul veacului XVII—XIX, ed. D. Micu, 1968, reeditată recent), Radu Logofătul Greceanu, Istoria domniei lui Constantin Basarab Brîncoveanu voievod (1668—1714) (ed. Aurora Iles, 1970); Cronica anonimă a Moldovei 1661—1729 (pseudo-Amiras), (ed. D. Simonescu, 1975). În fine, în 1967 au apărut Hronica lui Dionisie Eclesiarhul și cronica lui Gheorghe Bran-

covici. (Edițiile citate formează volumele VI—XI ale colecției).

Si în această etapă s-au realizat editări de cronici în afara colecției care ar fi trebuit să le găzduiască; astfel, letopisetul lui Nicolae Costin a apărut la Iași în 1976 (ed. Const. A. Stoide și I. Lăzărescu); Cronica lui Ion Neculce copiată de Ioasaf Luca, Manuscrisul „Mihail” s-a tipărit pe cheltuiela editorilor (Zamfira Mihail și Paul Mihail) la Editura „Litera” iar îndelung așteptata ediție critică, pregătită de Gabriel Strempele, a apărut în 1982 la Editura „Minerva”, în fine, anul trecut, tot „Minerva” ne-a dat cele două cronici moldovene din secolul XVIII a lui Enache Kogălniceanu și a lui Ioan Căntă — în ediția critică pregătită de Aurora Iles și Ioana Zmeu.

Aceste editări de cronici, neincluse în colecția Cronicile medievale ale României, au fost găzduite în alte serii („Clasici români” — „Scriitorii români”, „Editii critice”) ori au apărut în afara oricărei serii. În chin dînd, se reflectă în această situație absența unui plan inițial bine chibzuit, care să nu omită nimic din ceea ce e important în domeniul cronicii românești și să realizeze, în același timp, colecția completă a cronicilor, oglindind în ea și evoluția scrierii cronicești, de la anele veacului XV la marile cronici ale veacurilor XVII—XVIII. Astfel, cu toată grija și competența specialiștilor, programul de editări și reeditări de cronici pare că s-a realizat oarecum la intimplare, în funcție de alte, diverse, criterii. Aceasta impune reevaluarea proiectului de acum 35 de ani. Trebuie avut în vedere, pe de o parte, faptul că din bogatul tezaur cronicist transilvănean colecția citată nu a dat decît o singură ediție — Georg Kraus, Cronica Transilvaniei, 1608—1665 (ed. Gh. Duzinechevi și E. Reus — Mirza 1965) iar pe de altă parte, faptul că patru cronici moldovene și muncite au apărut elemente noi; astfel, pentru Grigore Ureche avem azi cel mai vechi manuscris al cronicii, păstrat la Casa Doșoftei din Iași, iar pentru perioada anterioară — variante noi ale cronicilor româno-slave precum și cronica în limba polonă, descoperită (dar încă nepublicată) de C. Rezașchevi (Revista de istorie” 35, 1982 nr. 5—6). Descoperirea unor versiuni ale letopisetului cantacuzinesc — manuscrisul 13 de la Neamtul, editat în 1961 de Ilie I. Georgescu, „Mitropolia Olteniei” 13, 1961, nr. 7-9 și versiunea arăbă a lui Macarie Zăin, editată în 1971 de Virgil Căndea („Studi” 23, 1970 nr. 4) — a dus, cum a arătat Dan Zamfirescu, la redeschiderea discuției privind această cronică și etapele care au premers-o; de la d-a se așteptăm, de altfel, nu numai adincrirea „perioadei precantacuzinesc” a istoriografiei bizantine cu informații fundamentale pentru istoria noastră, precum: Ducaș — Istoria turco-bizantină, 1341—1462 (1958); Laonic Chalcocondil, Exponeri istorice, Creșterea puterii turcești. Căderea împărăției bizantine (1838); Critobol din Imbros, Din omnia, lui Mahomed al II-lea, Anii 1451—1462 (1963); Georgios Sphrantzes, Memorii, 1401—1477, Cronica 1258—1481 (1966) — toate editate de V. Grecu (H. Mihăescu s-a ocupat de scrieri mai vechi, precum cele ale lui Procopius din Caesarea, Mauricius, Teofilact Simicata).

Aceleași arzi de izvoare bizantine se alătură volumele III și IV ale colecției Izvoare istorice României (Fontes Historiae Daco-Romanae) la Editura Academiei cuprînzînd excerpte din scriitorii bizantini ai veacurilor XI—XIV (Ed. Al. Elian și N. S. Tanașoca, 1975) și respectiv, alte excerpte din scriitorii și un număr de acie bizantine, datînd din veacurile IX—XV

Reinnoirea opticii

Între tendințele identificabile în climatul cultural contemporan românesc, una dintre cele mai importante pare a fi reinnoirea demersurilor istoriografice, fenomen care se manifestă în viața editorială atît în domeniul istoriografiei propriu-zise, cît și în istoriografia literară și de artă. Spiritul de emulație în privința cercetării documentelor, în privința redescoperirii și reintegrării în orizontul intelectual contemporan a valorilor ignorate sau uitate, în privința restituirii unor texte și a reinterpretării lor dintr-o perspectivă modernă a produs în ultimul deceniu un mare număr de lucrări noi, de editii critice valoroase de antologii, care modifică sub ochii noștri prejudecăți culturale și modalități de înțelegere care păreau foarte bine stabilite.

Este cunoscut efortul istoriografiei contemporane de a acoperi toate aspectele generale și speciale ale istoriei românești de la începuturi pînă în prezent. Fenomenul este identic pentru cercetările de istorie a artei, prin monografiile și sinteze consacrate artei românești, cum au fost spre exemplu „Bizanț-Balcani, Occident la începuturile culturii medievale românești” de Răzvan Theodorescu sau cele două volume „Arta românească” (veche și modernă) de Vasile Drăguț și Vasile Florea.

În domeniul istoriei ideilor și formelor culturale, cercetătorii din toate generațiile au făcut să apară numeroase cărți de reală tinută științifică, aducînd noi informații și descoperiri. Pe de o parte, această redescoperire a dimensiunilor culturii române implică reeditarea sau prima editare postumă a unor lucrări fundamentale pe care împotriri neprieelnice le scoțese din orizontul intelectual al cercetării postbelice. Astfel, editurile „Eminescu” și „Dacia” au inițiat importante restituiri de acest fel: prima prin „Biblioteca de filosofie a culturii ro-

mânești” în care, din 1980 înceece s-au publicat texte din operele lui Gheorghe I. Brătianu, C. Antoniade, Petru Comarnescu, C. Rădulescu-Motru, I.C. Filitti, Victor Papacostea, Radu Rosetti, P.P. Negulescu; cea de a doua mai ales prin seria „Restituirii” în care au apărut selecții din scrierile istorice ale lui Alexandru Lapadaru, volumul „Oratorii Occidentului românesc”, discursurile lui Timotei Cipariu, „Cercetări literare” de Aron Densușianu, „Studii” de N.I. Apostolescu și numeroase volume de istorie și istorie a culturii în afara seriilor ca de exemplu „Civilizație medievală și modernă românească”, „Crestomatia de literatură română veche” și multe altele.

Pe de altă parte asistăm deci la o restituire editorială, științifică a unor scrieri din patrimoniul spiritual, în formule noi, ce se adaugă scrierilor de editii publicate sistematic de editurile „Minerva” (B.P. Hasdeu, „Istoria critică a românilor”, N. Iorga, „Istoria literaturii române. Introducere sintetică”) și Academiei (ediția critică Eminescu, cea a scrierilor lui M. Kogălniceanu și recent primul volum din opera lui Timotei Cipariu), toate comentate la timpul lor. Printre aparițiile de acest fel de numărări și editii N. Iorga, „Studii asupra evoluției mediului românesc” la Editura Științifică și Enciclopedică, și „Gecia” lui Vasile Părvan sau „Dacia preistorică” de Nicolae Densușianu la Editura Meridiane.

Pe de altă parte are loc o restituire critică și istorică prin demersuri științifice descriptive, analitice, care au produs numeroase lucrări remarcabile. O contribuție importantă în acest domeniu revine universitarilor. Astfel, Al. Piru, în lucrările sale „Istoria literaturii române (I. Perioada veche, II. Epoca modernă)” și „Istoria literaturii române de la origini pînă în prezent”; G. Ivascu cu „Istoria literaturii române”; G. Mihăilă cu „Contribuții la istoria culturii și literaturii române vechi”; „Cultura și literatura română veche în context european”; I.C. Chitilă cu „Probleme de bază ale literaturii române vechi”; Dan Simonescu în „Contribuții”; Dim. Păcurariu cu „Clasicism și tendințe clasice în literatura română”; Al. Hantă cu „Idei și forme literare pînă la Titu Maiorescu”; Paul Cornea cu „Originele romantismului românesc”; Dan Horia Mazilu cu „Barocul în literatura română din secolul al XVII-lea”; „Literatură română în epoca Renașterii”; „Istoria orientarea intelectualilor de la catedre către cercetarea globală a fenomenelor de mare complexitate, a interferențelor și semnificațiilor profunde ale faptelor de istorie culturală.

Complementară față de demersul universitar este contribuția cercetătorilor care redescoperă filonoma epocilor trecute și le descifrează dintr-o nouă perspectivă semnificativă. Virgil Căndea în cartea sa „Rațunarea dominantă”, cărțile lui Alexandru Dutu („Umanismul român și cultura europeană”, „Sinteză și originalitate în cultura română”; „Cultura română în cultura europeană modernă”), lucrările lui Dan Zamfirescu, între care mai ales „Contribuții la istoria literaturii române vechi”, volumul lui Ion Gheție și Alexandru Mares „Originele scrierii în limba română” precum și „Barocul literar românesc” de Ion Istrate sînt, indubitabil, de diversitate de opinii, lucrări care se completează unele pe celelalte în a oferi o nouă înțelegere a dimensiunilor și specificului spiritualității românești.

În aceeași direcție se înscrie publicarea catalogelor de manuscrise din fondurile bibliotecilor și arhivelor românești și străine, datorate unor cercetători ca Gabriel Ștefan, Florin Dăvilă, Elena Linia, Radu Constantinescu („Catalogul manuscriselor românești”, „Cazania lui Valaam în Transilvania”, „Catalogul manuscriselor slavo-române”, „Texte românești în arhive străine”). Se aduc astfel la lumină importante fonduri de texte a căror cercetare întreprinsă reprezintă o contribuție deosebită la cunoașterea patrimoniului românesc („Documente și însemnări românești din sec. al XVI-lea”, „Texte românești din secolul al XVI-lea”). În legătură cu acest efort se desfășoară și realitatea unor valoroase lucrări consacrate civilizației cărții, datorate în primul rînd Dan Simonescu și alții, precum și Zsigmond Janko, Ion Gheție, Al. Mares, Ludovic Demko, Octavian Schiau, Cornelia Papacostea-Danielopol, Lidia Demeny, care au publicat în ultimul deceniu cărți de referință în acest domeniu.

Un aspect nu mai puțin important al efortului de restituire a fenomenelor culturale și literare de restituire a volumelor de memorialistică aite la Editura „Minerva” (recent „Pe drumuri departate” editate din însemnările de drum ale lui N. Iorga), cit și în colecția „Mărturie” a Editurii „Eminescu”, căca n-ar fi să amintim decît volumele „Nu din partea aceea” de Onisifor Ghibu, „Cu glasul timpului” de I. Valjan, „Veac nou, veac vechi” de Gr. V. Maniu.

Valorosă în acest sens este mai ales seria „Documente literare inedite” de la „Minerva”, care a publicat în ultima vreme, între altele, volumul „Teatrul românesc inedit din secolul al XIX-lea”.

Documentele culturale, editiile de memorii, corespondență, editiile critice și antologii au fost reprezentative în viața culturală românească în fiecare an, unele avînd valoare de adevărate evenimente, prin grija unor editori conștienți de rolul actual de restituire și a cercetătorilor care și-au consacrat activitatea fenomenelor mai puțin cunoscute sau mai puțin înțelese ale mentalității formelor și tipologilor culturii române. Se formează astfel o sconiă a editării științifice și a istoriografiei literare.

Lucrările aparute în ultimul deceniu și programele științifice de cercetare, precum și marile fonduri de arhivă și bibliotecă încă necercetate demonstrează că în domeniul culturii, culturale nu se poate atinge niciodată la un moment în care aceeași sa oată fi considerată ca încheiată. Asemenea lucrări, ce presupun mari dificultăți, un imens volum de muncă, o desăvîșită competență și eforturi îndelungate, arată că fiecare etapă deschide noi perspective și posibilități de înțelegere asupra valorilor patrimoniului culturii române.

Ștefan S. Gorovei

Gheorghe Buluță

Semnificația folcloristicii

Caletele Arhivei de folclor a Moldovei și Bucovinei, Ethnologia s.a.).

Ca urmare a interesului crescînd față de cultura populară românească în cadrul Academiei Republicii Socialiste România s-a reînființat Comisia de folclor (președinte prof. Zsolt Dumitrescu-Bășleanu, membru corespondent al Academiei), care și-a propus un interesant plan de lucru privind aspectele maiore ale cercetării și valorificării folclorului românesc. Ca o constantă a cercetării actuale din etnologie și folcloristică e sondarea culturii populare din interiorul ei, tinzîndu-se spre o abordare complexă în corelare cu disciplinele de graniță. Categoriile folclorice și compartimentele științelor etnologice au fost supuse examenului critic, relevîndu-se întregul sistem intern de relații care contribuie la determinarea funcțiilor și semnificațiilor socio-culturale, urmărite aînt în plan diacronic cît și în cel sincronic.

Dintre obiceiurile cu funcție augurală și apotropaică calendaristice, un loc de seamă, atît ca datîni cît și ca obiect de artă, îl reprezintă colindul, categorie folclorică bine definită și prezentată în cercetări monografice de reală valoare și largă deschidere comparatistă: P. Caraman, Colindatul la români, slavi și la alte popoare, 1983, Octavian Buhoici, Folclorul de iarnă, ziorle și poezia păstoraască, 1979, Tr. Herseni, Forme străvechi de cultură populară

românească, 1977, Monica Brătulescu, Colinda românească, 1981. Balada populară, desi a fost studiată de antecesorii iluștri (N. Iorga, D. Caracostea, Ov. Densușianu) s-a bucurat și în contemporaneitate, de o atenție deosebită, înregistrîndu-se cîteva sinteze care au deschis cercetării noi perspective prin demersul comparatist — care nu s-a cantonat la spațiul sud-est european, ci s-a trecut și la diseminarea motivelor din Europa de vest, ca și asupra discursului narativ al subiectelor existente în cîntecul epic românesc: G. Vrăbile, Balada populară română, 1969; A. Fochi, Cîntecul epic tradițional al românilor, 1985; Stelian Cristean, Balada în folclorul Moldovei de nord, 1984. De asemenea, au fost realizate monografiile de o deosebită tinută științifică, asupra apodopelelor literaturii noastre orale: A. Fochi, Miorita, 1964, care ne oferă 930 de variante ale motivului mioritic din întreg spațiul românesc, dar și 24 de variante externe; I. Talos, Mesterul Manole, 1973, care își întemeiază cercetarea atît pe materialele folclorice cunoscute cît și pe variante inedite.

Hermenueuticã liicii populare e realizată în două lucrări de înalt prestigiu științific: T. Papahași, Poezia lirică populară, 1967 și Ov. Papadima, Literatura populară română, 1968, care adaugă demersului și alte sinteze despre categorii folclorice definite ca obicei-

te de artă (ghicitoare, descîntecul, legenda) autorul vizînd elaborarea unui tratat de folclor românesc. Lectura prozei folclorice și indeosebă a basmului fantastice cu structura artistică tradițională, cu decelarea actanților, a stratului fabulos și a stratului etnografic e realizată din perspectiva modernității în sinteze de largă audiență: G. Călinescu, Estetica basmului, 1965; Ov. Birlea, Estetica de proză populară epică, 1968; Gh. Vrăbile, Structura poetică a basmului și, indeosebă lucrarea de referință a lui N. Rosjanu, Stereotipiul basmului, 1973.

Dacă pînă în anii '60 s-au observat unele reticente în abordarea retoricii folclorului literar, în mare măsură îndreptățite datorită aspectelor dificile pe care le ridică în primul rînd problemele legate de contextul etnografic în care funcționează variantele, după această dată înregistrăm cîteva lucrări de o deosebită valoare: Gh. Vrăbile, Retorica folclorului, 1978; P. Ursache, Poetica folclorică, 1976; Ov. Birlea, Poetica folclorică, 1979. A. Fochi, Estetica orăliații, 1980; ca și lucrarea lui N. Constantinescu Lectura textului folcloric, 1986, care propune, pe urmele lui P. Bogătevi și R. Jakobson, interpretarea folclorului „ca o formă particulară (specifică) a creației”. O atenție aparte merită lucrarea acad. Ion Coteanu, Stilistica funcțională a limbii române, I, 1973, unde un capitol de o mare frumusețe ideatică și consacrat limbajului popular.

În strînsă legătură cu retorica folclorului sînt preocupările pentru definirea esteticii folclorului și a artii populare ilustrate în lucrări interesante, erudite: P. Ursache, Prolegomene la o estetică a folclorului, 1980 și T. Băntăneanu, Prolegomene la o teorie a esteticii artii populare, 1985, care au atras în mod deosebit atenția nu numai a specialiștilor, ci și unui public mai larg. Aceste sinteze au ca înțesătură comună o antologie de proză populară epică, 1968, Gh. Vrăbile, Structura poetică a basmului și, indeosebă lucrarea de referință a lui N. Rosjanu, Stereotipiul basmului, 1973.

Dacă pînă în anii '60 s-au observat unele reticente în abordarea retoricii folclorului literar, în mare măsură îndreptățite datorită aspectelor dificile pe care le ridică în primul rînd problemele legate de contextul etnografic în care funcționează variantele, după această dată înregistrăm cîteva lucrări de o deosebită valoare: Gh. Vrăbile, Retorica folclorului, 1978; P. Ursache, Poetica folclorică, 1976; Ov. Birlea, Poetica folclorică, 1979. A. Fochi, Estetica orăliații, 1980; ca și lucrarea lui N. Constantinescu Lectura textului folcloric, 1986, care propune, pe urmele lui P. Bogătevi și R. Jakobson, interpretarea folclorului „ca o formă particulară (specifică) a creației”. O atenție aparte merită lucrarea acad. Ion Coteanu, Stilistica funcțională a limbii române, I, 1973, unde un capitol de o mare frumusețe ideatică și consacrat limbajului popular.

Octav Păun

SUB STEAGUL MARE AL PĂCII

Cind vorbim despre pacea lumii, pentru pacea lumii sub steagul păcii...

Cum nu poţi să te împaci cu nici un fel de dezastru... Cu oameni omondi oameni în enclavă de întinerie ale omeniei...

În regiuni de nord-vest... Unde izvorăsc sau cresc Someşii, Crişii, Mureşii, Crişuri, proserind-zgometind...

cută să-şi corecteze mereu imaginea între ideal şi real, ca parie integrată şi distinctă a unei legi...

Ernest Hemingway era considerat de F.B.I. drept alcoolice şi comunist... Săptămânalul American...

Aurel Rău

Aurel Perva

SPORT Corespondenţă

Ion Brăţic (Tg. Mureş). Mă întreabă dacă sînt prieten cu poetul Gheorghe Topozet...

C. Davidescu (Vaslui) vrea să ştie dacă-mi e milă sau nu de echipele care retrogradează...

Fănuş Neagu

UN ÎNALT ȘI BINEMERITAT PRESTIGIU PLANETAR

În acest anuarie sărbătoresc, cînd întreaga noastră națiune și-a omagiat conducătorul...

profunde semnificații pentru întreaga noastră națiune, au văzut lumina tiparului și au fost primite...

o înaltă prețuire operii multilaterale a secretarului general al Partidului Comunist Român...

REVISTA STRĂINĂ

● DORȚII UN CEZANNE, un Renoir, un Degas, un Modigliani? Nimic mai simplu. La Paris pe strada Faubourg Saint-Honoré...

toate spațiile semnificative pe scena ale lui Vitoșki pe parousul a unui deceniu și jumătate.

nașterea unuia dintre cele mai mari filme din istoria cinematografiei.

Ritmuri solare

Alexandre Amprimoș devine cetățean al Winnipegului abia în 1974 (este născut la Roma la 14 august 1948 și urmează studiile la Aix-Marseille, Windsor, Toronto, Ottawa și Western Ontario)...

un medic ameliat de băutură și suprafața pămintului o grădina de ciaciere și „Ploaia este o tobă care face / să danseze rădăcinile / sumbre flori ale mormintului meu”...

spital / femei solite, unde bogății politicieni apăsău mîna omului albastru care năsterea în acru orășulul unde plîpînda respiraerea...

Ion Iuga

*) Alexandre Amprimoș: „Cînt solar”, Editura „Univers”, 1987, 106 pag.

Luceafărul

Revistă editată de UNIUNEA SCRITORILOR din REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Redactor șef: Nicolae Dan Frunțelău Mihai Ungheanu (redactor șef adjunct), A. I. Zăinescu (secretar responsabil de redacție)

REDACȚIA: București, Piața Științei nr. 1, tel. 17 32 09 ADMINISTRATIA: Calea Victoriei nr. 115, tel. 50 74 05 Tiparul executat la: COMBINATUL POLIGRAFIC CASA ȘTIINȚEI